

Universitätsbibliothek Wuppertal

Opera Ciceronis Epistolica

Cicero, Marcus Tullius

Lvtetiae Parisiorum, ad Eidus Ianuar. Anno. MDXXII. Calculo Roma

Liber tertiusdecimus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-687](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-687)

telligat hanc comedatione maximo sibi vsui fuisse. Hoc mihi grati⁹ facere nihil potes, Cura vt valeas.

M. T. C. S. P. D. CORNIFICIO.

Ta ne preter litigatores nemo ad te meas literas: multę istę quidem. Tu em̄ perfecisti, vt nemo sine literis meis tibi se comedatū putaret. Sed q̄s vnq̄ tuo rū mihi dixit esse cui darē, quin dederim: aut quid mihi iucūdius, q̄ cū corā tecū loqui nō possim, aut scribere ad te, aut tuas legere literas: Illud magis mihi solet esse molestū, tātis me impediri occupationib⁹, vt ad te scribere di meo arbitrato facultas nulla def. Nō. n. te epistolis, sed voluminibus laceferem, quibus qdē me a te puocari oportebat. Quis enim occupatus sis, otii tñ plus habes. Aut si ne tu qdē vacas, noli impudēs esse, nec mihi molestiā exhibere, & a me literas crebriores, cū tu mihi raras mittas, flagitare. Nā cū antea distinebar maximis occupationib⁹, ppter ea q̄ oībus curis rēp. mihi tuēdā putabā, tū hoc tēpore multo distineor vehemēti⁹. Vt enim graui⁹ egrotāt ii, qui cū leuati morbo vident, in eū deintegro inciderūt, sic vehemētius nos laboram⁹, qui p̄ligato bello, ac pene sublato, renouatū bellū gerere conamur. Sed hac hactenus. Tu tibi mi Cornifici fac vt psuadeas, nō esse me tā imbecillo aīo, ne dicā inhumano, vt a te vinci possim, aut officiis, aut amore. Nō dubitabā equidē: verūtāmē multo mihi notiorē amorē tuū effecit Cherippus. O hoīem semp illum qdē mihi aprū, nūc vero etiam suauē. Vultus mehercule tuos mihi exp̄ssit omneis, nō solū aīum, ac verba prulit. Itaq̄ noli vereri ne tibi succēuerim, q̄ eodē exēplo ad me, quo ad ceteros. Requisiui eqdē pprias ad me vnū a te literas, sed neq̄ vehemēter, & amāter. De sūptu, quē te ī rē militārē facere, & fecisse dicis, nihil sane possum tibi opitulari, ppter ea q̄ & orbus senatus cōsulib⁹ amissis, & incredibiles angustię pecunię publicę, q̄ cōquirēt vndiq̄, vt optime meritis militib⁹ pm̄issa soluant. Qd̄ qd̄ fieri sine tributo posse nō arbitror. De Accio Dionysio nihil puto esse, qm̄ mihi nihil dixit Tratorī. De Publio Luceio nihil tibi cōcedo, quo studiosior eius sis, q̄ ego sim. Est em̄ nobis necessarius. Sed a magistris cū contenderē de proferendo die, pbauerūt mihi sese, quo minus id facerent, & compromisso, & iureiurando impediri. Quare veniendum arbitror Luceio. q̄ si meis literis obtemperauerit, cū tu hęc leges, illū Romę esse oportebit. Cateris de rebus, maximeq̄ de pecunia, cū Panfæ mortem ignorares, scripsisti q̄ per nos ab eo cōsequi te posse arbitrare. q̄ te non fefellerent, si viueret: nam te diligebat, post mortem aut eius quid fieri posset, non videbamus. De Venuleio, Latino, Horatio, valde laudo. Illud non nimium probo, qd̄ scribis, quo illi animo equiore ferrēt, te tuis etiā legatis lictores ademisse. Honore enim cū ignominia dignis nō erant cōparādī: eosq̄ ex senatuscōsulto, si nō decedūt, cogēdos vt decedant, existimo. Hac fere ad eas literas, quas eodem exemplo binas accepi. De reliquo, velim tibi psuadeas, nō esse mihi meam dignitatem tua chariorem. Vale.

Excusat se q̄ non scripserit.

Reciditū.

Cherippi laus.

Luceius.

Exemplū.

M. T. C. EPISTOLARVM FAMILIARIVM LIBER TERTIVSDECIMVS.

M. T. C. S. P. D. MEMMIO.

Tsi nō satis mihi cōstitat, cū aliq̄ ne animi mei molestia, an potit⁹ libēter te Athenis visurus essem: q̄ iūria, quā accepisti, dolore me afficeret: sapiētia tua, qua fers iūriā, letitia: tñ vidisse te mallē. Nam qd̄ est molestię, nō sane multo leui⁹ est, cū te nō video: qd̄ esse potuit voluptatis, certe, si vidissem te, plus fuisset. Itaq̄ nō dubitabo dare operā, vt te videā, cū id satis cōmode facere potero. Interea qd̄ per literas & agi tecū, & vt arbitror, cōfici pōt, agā. Nūc a te illud primū rogabo, ne qd̄ iuit⁹ mea causa facias, sed id qd̄ mea intelliges, tua nullam in partē multum interesse, ita mihi des, si tibi, vt id libenter facias, ante psuaseris. Cum Patrone Epicureo mihi omnia communia sunt, nisi q̄ in philosophiā vehementer ab eo dissentio. Sed & initio Roma, cum te quoq̄, & tuos omneis obseruabat, me coluit in primis: & nuper, cum ea quę voluit de suis commodis, & preniis consecutus est, me habuit suorum defensorum & amicorū fere principem: & iam a Phadro, qui nobis, cū pueri essemus, anteq̄ Philonem cognouimus, valde, vt philosophus, postea tamen vt vir bonus, & suauis, & officiosus pbabat, tradit⁹, mihiq̄ comedat⁹ est. Is igit Patro, cū ad me Romam lras misisset, vti te sibi placarē, peterēq̄ vt

Commedatio Patronis.

Epistolarum familiarium

nescio qd illud Epicuri parietinarū sibi cōcederes, nihil scripsi ad te ob eā rē, q̄ edificationis tuę cōsiliū mea cōmēdatiōe nolebā impedire. Idē, vt veni Athenas, cū idē ad te scriberem, rogasset, ob eā cām ipetrauit, q̄ te abieciſſe illā edificationē cōstabat inter om̄eis amicos tuos. Qd̄ si ita est, & si iā plane tua nihil interest, velim, si qua offensiuncula facta est animi tui per uersitate aliquorū (nouī. n. gētē illā) des te ad lenitatē vel p̄pter summā humanitatē, vel etiā honoris mei causa. Egdē si, qd̄ ipse sentiā, quæris, nec cur ille tātopere cōtēdat, video, nec cur tu repugnes, nisi tñ m̄lto min⁹ tibi cōcedi pōt, q̄ illi laborare sine causa. Qz̄q̄ Patronis, & orationē, & causam tibi cognitā esse certo scio, honorē, officiū, testamentorum ius, Epicuri auctoritatē, Phædri obtestationē, sedē, domiciliū, vestigia summorū hoīm sibi tuenda esse dicit. Totā hoīs vitā, rationēq̄, quā sequit̄ in philosophiā, derideamus licet, si hāc eius cōtētionē volumus reprehēdere. Sed mehercule qñ illi, ceterisq̄, quos illa delectāt, nō valde inimici sumus, nescio an ignoscendum sit huic, si tātopere laborat: in quo etiā si peccat, magis ineptiis q̄ improbitate peccat. Sed ne plura, (dicēdū em̄ aliqñ est) Pōponiū Atticū sic amo, vt alterū fratrē: nihil est illo mihi, nec charius, nec iucundius. Is nō quo sit ex istis, est enim omni liberali doctrina politissimus, sed valde diligit Patronē, valde Phædrū amauit, sic a me hoc cōtēdit hō minime ambitiosus, minime in rogātādo molest⁹, vt nihil vnq̄ magis, nec dubitat, qn̄ ego a te nutu hoc cōsequi possem, ita etiā si edificaturus esses. Nūc vero si audierit te adifficationē deposuisse, neq̄ tñ me a te impetrasse, nō te in me illiberalē, sed me in se negligentem putabit. Quāobrē peto a te, vt scribas ad tuos posse tua volūtate decretū illud Areopagitarū, quē ἰπομνηματισμῶν illi vocāt, tolli. Sed redeo ad primā. Prius velim tibi psuadeas, vt hoc mea cā libēter facias, q̄ vt facias. sic tñ habeto, si feceris qd̄ rogo, fore mihi gratissimū. Vale.

M. T. C. S. P. D. C. MEMMIO.

Commēd.

Aio Auiano Euandro, qui habitat in tuo sacrario, & ipso multum vtor, & patrono eius M. Aemilio familiarissime. Peto igit a te maiorem in modum, quod sine tua molestia fiat, vt ei de habitatione accommodes. Nam p̄pter opera instituta multa multorum, subitum est ei remigrare Calend. Quintilibus. Impedior verecundia, ne te pluribus verbis rogem. Neq̄ tamē dubito, quin si tua nihil, aut non multum interest, eo sis animo, quo ego essem, si qd̄ tu me rogares, mihi certe gratissimum feceris. Vale.

M. T. C. S. P. D. C. MEMMIO.

Commēd.

Vlum Fusium vnum ex meis intimis, obseruantissimum, studiosissimumq̄ nostri, eruditum hominem, & summa humanitate, tuaq̄ amicitia dignissimum velim ita tractes, vt mihi coram recepisti. Tam mihi gratum id erit, q̄ qd̄ gratissimum. Ipsum præterea summo officio, & summa obseruantia tibi in perpetuum vinxeris. Vale.

M. T. C. Q. VALERIO, Q. ORGAE, F. LEGATO PROPRAE, S. D.

Commēd.
Volater.

Vm municipib⁹ Volaterranis mihi sūma necessitudo est. magno. n. meo bñficio affecti cumulatissime mihi gratiā retulerūt: nā nec ī honorib⁹ meis, laboribusq̄ vnq̄ defuerūt. Cū qb⁹, si mihi nulla cā intercederet, tñ q̄ te vehemētissime diligo, q̄q̄ me a te plurimi fieri sentio, & monerē te, & hortarer, vt eorū fortunis cōsuleres, p̄fertim cū p̄p̄e p̄cipuā cām haberēt ad ius obtinendū. Primū q̄ Syllani t̄pis acerbitatē, Deorū immortalīū benignitate, subterfugerūt. Deinde, q̄ sūmo studio po. Ro. a me in cōsulatu meo defensi sūt. cū tribuni plebis legē iniquissimā de eorū agris pmulgassent, facile S. P. Q. R. persuasi, vt eos ciueis, q̄bus fortuna percussisset, saluos esse vellēt. Hāc actionē meā C. Cēsar primo suo cōsulatu in lege agraria cōprobauit, agrūq̄ Volaterranū, & oppidū oī piculo ī perpetuū liberauit, vt mihi dubiū nō sit, qn̄ is, q̄ nouas necessitudines adiūgat, vetera sua bñficia cōseruari velit. Quāobrē est tua prudentiē, aut seq̄ ei⁹ auctoritatē, cui⁹ sectā, atq̄ imperiū sūma cū tua dignitate secut⁹ es, aut certe illi itegrā oēm cām reseruare. Illud vero dubitare nō debes, qn̄ tā graue, tā firmū, tam honestū municipiū tibi tuo sūmo bñficio in perpetuū obligari velis. Sed hec, q̄ scripta sūt supra, eo spectāt vt te hortet, & suadeā. Reliqua sunt, q̄ prinēt ad rogādū, vt nō solū tua cā tibi cōsiliū me dare putes, sed etiā qd̄ mihi opus sit, me a te petere, & rogare. Gratissimū igit mihi feceris, si Volaterranos oib⁹ reb⁹ integros, incolumeisq̄ esse volueris. Eorū ego domicilia, sedes, rē, fortunas, q̄ a diis īmortalib⁹, & a p̄stātissimis ī nostra rep. ciuib⁹ sūmo S. P. Q. R.

studio cōseruatę sunt, tuę fidei, iustitię, bonitatię cōmēdo. Si p̄ meis pristinis opib⁹ facultate mihī res hoc tpe daret, vt ita defendere possem Volaterranos, quę admodū consueui tueri meos, nullū officiū, nullū deniq; certamē, in quo illis pdesse possem, p̄mitterē. Sed qñ ap̄ te nihilo min⁹ hoc tpe valere me cōfido, q̄ valuerim semp̄ apud omneis, p̄ n̄a summa necessitudine, pariq; inter nos, & mutua beneuolētia abs te peto, vt ita de Volaterranis mereare, vt existimēt eū quasi diuino cōsilio istī negotio p̄positū esse, apud quē vnū, nos eorū p̄petui defensores plurimum valere possemus. Vale.

M. T. C. Q. V. VALERIO Q. V. ORCAE. F. LE. PROPRAET. S. P. D.

Non moleste fero, eā necessitudinē q̄ mihī tecū est, notā esse q̄ plurimis: neq; tñ ob eā cām, qđ tu optime existimare potes, te ipedio, quo min⁹ susceptū negotiū p̄ tua fide & diligētia ex voluntate Cæsaris q̄ tibi rē magnā difficillēq; cōmisit, gerere possis. Nā cū multi a me petāt multa, q̄ de tua erga me voluntate nō dubitēt, nō cōmitto, vt ambitioe mea cōturbē officiū tuū. Caio Curtio ab inēute etate familiarissime sū vsus. Eius, & Syllani t̄pis iniustissima calamitate dolui: & cū iis, q̄ similit̄ iniuriā acceperāt amissis oib⁹ fortunis, redit⁹ tñ in patriā voluntate oīm cōcedi videretur, adiutor incolumitatis fui. Is habet in Volaterrano possessionē, cum in eā tāq; naufragio reliqas cōtulisset. Hoc aut̄ tpe eū Cēsar in senatum legit, quē ordinē ille ista possessionē amissa tueri vix pōt. Grauiissimū aut̄ est, cū superior fact⁹ sit ordinē, inferiorē esse fortuna, minimeq; cōuenit ex eo agro, q̄ Cæsaris iussu diuidat̄, eū moueri q̄ Cæsaris bñficio senator sit. Sed mihī min⁹ libet multa de eq̄tate rei scribere, ne cā poti⁹ ap̄ te valuisse videar, q̄ grā. Quāobrē te maiorē in modū rogo, vt Caio Curtii rē, meā putes esse: quicqđ mea cā faceres, vt id C. Curtii cā cum feceris, meum existimes. Quod ille per me habuerit, id me habere abs te putato. Hoc te vehementer etiā, atq; etiā rogo. Vale.

Commēd.

M. T. C. Q. V. VALERIO Q. V. ORCAE. F. S. P. D.

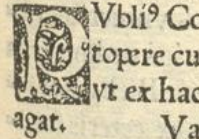
Si vales bñ est, ego qđ valeo. Credo te memoria tenere, me & corā Cuspio tecū locutū eē, cū te p̄sequer paludatū, & idē postea plurib⁹ verbis tecū egisse, vt quoscūq; tibi ei⁹ necessarios cōmēdarē, haberes eos in numero meorū necessarios. Id tu p̄ tua sūma erga me bñuolētia, perpetuaq; obseruātia mihī liberalissime, atq; humanissime recepisti. Cuspianus hō in omēis suos officiosissimus mirifice quosdā hoīes ex ista puincia tuet & diligit, p̄pterea q̄ fuit in Afrīca bis, cū maximis societatis negotiis p̄esset. Itaq; hoc ei⁹ officiū qđ adhibet erga illos, ego mea facultate, & gratia soleo, quātū possū, adiuuare. Quare Cuspianorū oīm cōmēdatiois cām hac tibi ep̄la exponēdā putauī: reliq; ep̄lis tātū faciā, vt notā apponā eā, q̄ mihī tecū cōuenit, & simul significē de numero esse Cuspī amicorū. Sed hāc cōmēdationem quā his literis consignare volui, scito esse oīm gratissimā. Nā P. Cuspī⁹ singulari studio cōtēdit a me, vt tibi q̄ diligentissime L. Iuliū cōmēdarē. Eius ego studio vix videor mihī satisficere posse, si vtar verbis iis, q̄bus cū diligētissime qđ agimus, vti solem⁹. Noua qđā postulat, & putat me ei⁹ gnīs artificii qđā tenere: ei ego pollicit⁹ sum, me ex intima nostra arte de p̄p̄turū mirificū gen⁹ cōmēdatiois. Id qñ asseq non possum, tu re velim efficias, vt ille gnē mearū literarū incredibili, qđā p̄fectū arbitret̄. Id facies, si oē genus liberalitatis, qđ & ab humanitate, & potestate tua p̄ficisci poterit, nō mō re, sed etiā verbis, vultu deniq; exp̄feris: q̄ quātū in puincia valeāt, vellē experē esse. Sed tñ suspicor ip̄m hoīem, quē tibi cōmēdo, p̄dignū eē tua amicitia, nō solū, q̄a mihī Cuspī⁹ dicit, credo, tametsi id satis eē debebat, sed q̄a noui ei⁹ iudiciū i hoīb⁹, & amicis deligēdis. Harū literarū vis quāta fuerit, p̄pediē iudicabo, tibiq; vt cōfido, gratias agā. Ego q̄ te velle, quāq; ad te p̄tinere arbitror, oīa studiose, diligēterq; curabo. Cura vt valeas.

Cōmend.

Cuspianus.

Nota Cic.

M. T. C. Q. V. VALERIO. Q. F. S. D.

Quib⁹ Cornelī⁹, q̄ tibi has l̄ras reddidit, est mihī a P. Cuspio cōmēdat⁹, cui⁹ cām quā topere cuperē, deberēq; p̄fecto ex me facile cognouisti. Vehemēter te rogo, vt cures, vt ex hac commendatione mihī Cuspianus q̄ maximas, q̄ primum, q̄ sapissime gratias agat. Vale.

Causam cuperē, deberē q̄.

M. T. C. CLVVIO. S. P. D.

Cum i Gallia p̄ficiscēs p̄ n̄a necessitudine, tuaq; sūma i me obseruātia ad me domū venisses, locut⁹ sū tecū de agro veatigali municipii Arhelani, q̄ eēt i Gallia: quātoq; ope ei⁹ municipii cā laborarē, tibi oīdi. Post tuā aut̄ p̄fectionē, cū & maxia res municipii honestissimi, mihī cōiunctissimi, & sūmū meū officiū ageret, p̄ tuo aīo i me singlarī existimaui

Commēd.

Epistolarum familiarium

me oportere ad te accuratius scribere. Etsi non sum nescius, & quod tempore ratio, & quod tua potestas sit, tibi negotium datum esse a C. Cesare, non iudicium preclare intelligo. Quare a te tantum peto, quantum & te facere posse, & libenter mei causa facturum esse arbitror. Et primum velim existimes, quod res est municipii, fortunas omnes in isto vectigali consistere. His autem rebus hoc municipium maxime oneribus pressum, sumis affectum esse difficultatibus. Hoc etsi comode videtur esse cum multis, tamen mihi crede de singularibus huic municipio calamitates accidisse: quas idcirco non commemoro, ne de miseris meorum necessariorum conquerens, homines, quos nolo, videar offendere. Itaque nisi magnam spem haberet C. Cesaris nos causam municipii comprobaturus, non erat causa, cur a te hoc tempore aliqua concederem: sed quia confido, mihi persuasi, illum & dignitatis municipii, & equitatis, & etiam voluntatis erga se habiturum esse rationem, ideo a te non dubitavi concedere, ut hanc causam illi integram conservares. Quod etsi nihilominus a te peterem, si nihil audivissem te tale fecisse, tamen maiorem spem impetrandi nactus sum, posteaque mihi dictum est, hoc idem a te Rhegyenses impetravisse: quod etsi te aliqua necessitudine attingit, tamen tuus amor in me sperare me cogit, te quod tuis necessariis tribueris, idem esse tributurum meis, praesertim cum ego pro his vniuersis petam, habeam autem, quod simili causa laboret, compluribus necessariis. Hoc me non sine causa facere, neque aliqua leui ambitione commotum a te concedere, et si te existimare arbitror, tamen mihi affirmanti credas velim, me huic municipio debere plurimum, nullum unquam fuisse tempus, neque honorum, neque laborum meorum, in quo non huius municipii studium in me extiterit singulare. Quapropter a te etiam, atque etiam pro nostra summa coniunctione, proque tua in me perpetua, & maxima benevolentia maiorem in modum peto, atque concedo, ut cum fortunas agi eius municipii intelligas, quod sit mihi necessitudine, officii, benevolentia coniunctissimum, id mihi des. Quod erit huiusmodi, ut si a Cesare, quod speramus, impetrauerim, tuo beneficio nos id consecutos esse iudicemus. Sin minus, pro eo tamen id habeamus, quoniam a te data sit opera, ut impetraremus. Hoc cum mihi gratissimum feceris, tamen viros optimos, homines honestissimos, eosdemque gratissimos, & tua necessitudine dignissimos, summo beneficio in perpetuum tibi, tuisque deuixeris. Vale.

M. T. C. M. RVTILIO. S. P. D.

Suplatiua.

Comméd.

Um & mihi conscius essem quanti te facerem, & tuam erga me benevolentiam expertus essem, non dubitavi a te petere, quod mihi petendum esset. P. Sextium quanti faciam, ipse optime scio. Quanti autem facere debeam, & tu, & omnes homines sciunt. Is cum ex aliis te mei studiosissimum esse cognosceret, petiuit a me, ut ad te quod accuratissime me scriberem de re C. Albinii senatoris, cuius ex familia natus est L. Sextius optimus adolescens, filius P. Sextii. Hoc idcirco scripsi, ut intelligeres non solum me pro P. Sextio laborare debere, sed Sextium etiam pro Albinio. Res autem haec est: a M. Laberio C. Albinus praedia in estimationem accepit, quae praedia Laberii emerant a Cesare de bonis Plotianis: ea si diuina non esse e re publica diuidi, docere te videar, non rogare. Sed tamen cum Caesar Syllanas venditiones, & assignationes ratas esse velit, quo firmiores existiment suae, si ea praedia diuident, quae ipse Caesar vendidit, quae tamen in eius venditionibus auctoritas esse poterit: Sed hoc quale sit, tu pro tua prudentia considerabis. Ego te plane rogo, atque ita, ut maiore studio, iustiore de causa magis ex animo rogare nihil possim, ut Albinio parcas, praedia Laberiana ne attingas. Magna me affeceris, non modo letitia, sed etiam quodammodo gloria, si P. Sextius homini maxime necessario satisfecerit, cum ego illi plurimum debeam. Quod ut facias, te vehementer etiam, atque etiam rogo. Maius mihi dare beneficium nullum potes. Id mihi intelliges esse gratissimum. Vale.

M. T. C. CRASSIPEDI. S. P. D.

Vehementer etiam atque etiam.

Comméd.

Vanquam tibi praesens commendaui ut potui diligentissime socios Bithyniae, teque cum mea commendatione, tamen etiam tua sponte intellexi cupere ei societati quibuscumque rebus posses commendare, tamen cum illi, quorum res agitur, magni sua interesse arbitrentur, me etiam pro literis declarare tibi qua essem erga ipsos voluntate, non dubitavi haec ad te scribere. Volo enim te existimare, me, cum vniuerso ordini publicanorum semper libenter tribuerim, idque magnis eius ordinis erga me meritis facere debuerim, tamen in primis amicum esse huic Bithynicae societati, quae societas ordine, ipso hominum genere pars est maxima ciuitatis. Constat enim ex ceteris societatibus, & casu plurimi sunt in ea societate valde mihi familiares. In primisque istis, cuius praecipuum officium agitur hoc tempore, P. Rupilius P. F. Men. quae est magister in ea societate. Quae cum ita sint, maiorem in modum a te peto, Cn. Pupilius, quae est in opis eius societatis, omnibus tuis officiis, atque omni liberalitate tueare, curetque ut eius opera, quod tibi facile factum est, quod gratissime sint sociis, reque, & utilitate sociorum, cuius

Publicani.

Est in opis .i. factor.

rei quāta potestātē Questor habeat, nō sum ignarus, p te q̄maxime defensam, & auctā velis. Id cū mihi gratissimū feceris, tū illud tibi expt^o pmitto, & spōdeo, te socios Bithynia, si his cōmodaris, memores eē, & gratos cogniturū. Vale.

M. T. C. BRVTO. S. P. D.

Vm ad te tuus questor pficisceret M. Varro, cōmēdatiōe egere eū nō pu- tabā. Satis, n. cōmēdatū tibi eū arbitrabar ab ipso more maiorū, q, vt te nō fugit, hāc q̄sturā cōiūctionē liberorū necessitudinī pximā voluit esse. Sed cū sibi ita psuasisset ipse, meas de se accurate scriptas lras maximū apud te pōdus habituras, a meq̄ cōtēderet, vt q̄diligētissime scriberē, malui facere, qd̄ meus familiaris tanti sua interesse arbitrarē. Vt igit̄ debere facere me

hoc intelligas, cū primū M. Terētī^o in for̄ venit, ad amicitia se meā cōtulit. Deīde vt se cor roborauit, due causē accesserūt, q̄ meā in illū bñuolentiā auget. Vna q̄ versabat in hoc stu dio nostro, quo etiā nūc maxime delectamur, & cū ingenio, vt nosti, nec sine industria. Dein de q̄ mature se cōtulit in societates publicanorū, qd̄ qdē nollē, maximis. n. damnis affect^o est, sed tū cōis ordinis mihi cōmēdatissimī fecit amicitia nostrā firmiorē. Deīde versat^o in vtrif q̄ subelliis optima & fide & fama, iā ante hāc cōmūtationē reip. petitioni sese dedit, hono rēq̄ honestissimū existimauit fructū laboris sui. His aut̄ tpb^o a me Brūdusio cū literis, & mā datis pfectus ē ad Cesarē: q̄ in re & amorē eius in suscipiēdo negotio pspexi, & fidē in cōficiē do ac renūciādo. Videor mihi, cū separatim de pbitate eius, & morib^o dicturus fuissē, si pri^o cām, cur eū tantopere diligerē, tibi exposuissē, in ipsa cā exponēda satis etiā de pbitate di xisse. Sed tū separatim pmitto, in meq̄ recipio, fore eū tibi, & voluptati, & vsui. Nā & mode stū hoīem cognosces, & prudētē, & a cupiditate oī remotissimū. prāterea magni laboris, sū- maq̄ industriē. Neq̄ ego hęc polliceri debeo, q̄ tibi ipsi, cū bene cognoueris, iudicanda sunt, sed tū IN OMNIBVS nouis cōiūctionib^o interest, q̄lis prim^o adit^o sit, & q̄ cōmēdatiōe q̄si amicitie fores aperiant. Qd̄ ego his literis efficere volui, etsi id ipsa p se necessitudo questu rē efficere debet, sed tū nihilo infirm^o illud hoc addito. Cura igitur, si me tāti facis, quātū & Varro existimat, & ipse sentio, vt q̄primū intelligā, hāc meā cōmēdatiōe tātū illi vtilitatis attulisse, quātū, & ipse sperarit, nec ego dubitarim. Vale.

M. T. C. BRVTO. S. P. D.

Via semp̄ aiaduerti studiose te oprā dare, vt ne qd̄ meorū tibi esset ignotū, p̄pterea nō dubito qn̄ scias, non solū cuius municipii sim, sed etiā q̄ diligen ter soleā meos municipes Arpinateis tueri. Quorū qdē oīa cōmoda, oēsq̄ fa cultates, qb^o & sacra cōficere, & sarta tecta aditū sacrarū, locorūq̄ cōmunitū tueri possint, cōsistūt ī his vctigalib^o, q̄ habēt in puincia Gallia, ad ea vīsen da, pecuniasq̄ q̄ a colonis debent exigendas, totāq̄ rē, & cognoscendā, & ad ministrādā, legatos eqtes Romanos misimus Q. Suffidiū Q. F. M. Fauciū M. F. Q. Mamer- cum Q. F. Peto a te maiorē in modū p̄ nostra necessitudine, vt ea res tibi cura sit, operamq̄ des, vt per te q̄cōmodissime negotiū municipii administrē, q̄primūq̄ cōficiat: ipsosq̄, quorū noīa scripsi, vt q̄ honorificētissime p̄ tua natura, & q̄liberalissime tractes. Bonos viros ad tuā necessitudinē adiūxeris, municipiūq̄ gratissimū beneficio tuo deuinxeris, mihi vero etiā gra tius feceris, q̄ cū semp̄ tueri municipes meos consueui, tū hic annus p̄cipue ad meā curam, officiumq̄ pertinet. Nā cōstituēdi municipii cā hoc anno edilem filii meū fieri volui, & fra tris filii, & M. Cēsii hoīem mihi maxime necessariū. is. n. magistratus in nro municipio, nec ali^o vllus creari solet. Quos cohonestaris, in primisq̄ me, si resp. municipii, tuo studio, dilige tia bene administrata erit. Quod vt facias te vehementer etiam atq̄ etiam rogo. Vale.

M. T. C. BRVTO. S. P. D.

Lia epistola cōmuniter cōmēdaui tibi legatos Arpinatū, vt potui, diligitissime me: hac separatim Q. Suffidiū, quocū mihi oēs necessitudines sunt, dilige- tius cōmēdo, nō vt aliqd̄ de illa cōmēdatiōe deminua, sed vt ad hāc addā. Nā & priuignus est M. Cēsii mei maxime, & familiaris, & necessariū, & fuit in Cilicia mecū tribunus militū: quo in munere ita se tractauit, vt accepisse ab eo beneficiū viderer, nō dedisse. Est prēterea, qd̄ apud te valet plurimū, a no- stris studiis nō abhorres. Quare velim eū q̄liberalissime complectare, operāq̄ des, vt in ea le- gatione, quā suscepit contra suum commodum secutus auctoritatem meā, q̄maxime eius ex cellat industria. Vult em̄, id qd̄ optimo cuiq̄ natura tributū est, q̄maximam laudē tum a no- bis, qui eū impulimus, tum a municipio consequi: quod ei contingeret, si hac mea cōmēdatiō

ii iiii

Cū & tum

Cōmend.
Non fugit.
Questorū
charitas.

M. Terētī^o
Varro.

Petitioni
se dedit.

Commen.
Arpinas
Cicero.

Accepisse
bñficiū, nō
dedisse.

Epistolarum familiarium

ne tuum erga se studium erit consecutus. Vale.

M.T.C.BRVTO.S.P.D.

Comméd.
Lōge prin-
ceps.

Vcius Castronius Petus lōge princeps municipii Lucensis, est honestus, gra-
uis, plen⁹ officii, bon⁹ plane vir, & cū virtutib⁹, tū etiā fortuna, si qd hoc ad
rem pertinet, ornat⁹: meus autē est familiarissimus, sic prorsus, vt nostri ordi-
nis obseruet neminem diligētius. Quare vt & meum amicum, & tua dignā
amicitiā tibi commendo. Cui quibuscunq; rebus commodaueris, tibi profe-
cto iucundum, mihi certe erit gratum. Vale.

M.T.C.BRVTO.S.P.D.

Commen.
Intercedūt

Vcio Titione Strabone egte Romano in primis honesto, & ornato familia-
rissime vtor. Oīa mihi cū eo intercedūt iura summe necessitudinis. Huic in
tua puincia pecuniā debet P. Cornelius. Ea res a Volcatio, qui Romę ius dī-
cit, reiecta in Gallia est. Peto a te hoc diligētius, q̄ si mea res esset, quo est ho-
nestius de amicorū pecuniā laborare, q̄ de sua, vt negotiū conficiendū cures
ipse, suscipias, transigas, operāq; des, quoad tibi equū, & rectū videbitur, vt
q̄comodissima cōditiōe libert⁹ Strabonis, q̄ ei⁹ rei causa missus est, negotiū cōficiat, ad nū-
mosq; pueniat. Id & mihi gratissimū erit, & tu ipse L. Titionē cognosces amicitia tua dignis-
simū. Qd vt tibi curę sit, vt oīa solēt esse, quæ me velle scis, te vehementer etiam, atq; etiam
rogo. Vale.

M.T.C.C.CAESARI IMP.S.P.D.

Cōmend.

Præciliū tibi cōmendo vnice, tui necessariū, mei familiarissimū, viri optimi
filiū: quē cū adolescētē ipsum ppter ei⁹ modestiā, humanitatē, aīum, & amo-
rē erga me singularē mirifice diligo, tū patrē eius re doctus intellexi & dī-
dici mihi fuisse semper amicissimū. En hic ille est de illis maxime, q̄ irridere,
atq; obiurgare me solit⁹ est, q̄ me nō tecū, p̄sertim cū abs te honorificētissi-
me inuitarer, cōiungerē. ἀλλ' ἐμὸν οὐποτέ θυμὸν ἐνὶ στήθεσίν ἐπειθεν, ὡς νεφέλη
ἐκάλυψε μέλαινα, audiebā. n. nostros p̄ceres clamitāteis, ἀλκιμῶν ἕως ἴνα τις σε καὶ ὀφειγόντων εἴ-
ειπῆ. Sed tñ idē me cōsolat̄ etiā hoīem perustū, & inanē gloria volūt incēdere, atq; ita loquū-
tur. ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας οὐ δέγχε καὶ ἀκλῆως ἀπολείδαι, ἀλλὰ ῥέεσσι τὶ καὶ ἐσομύλοισι πυθέσθαι. Sed
me min⁹ iā mouēt, vt vides. Itaq; ab Homeri magniloquētia cōfero me ad vera p̄cepta εὐρι-
πίδου. μισῶ σοφιστῶν, ὅστις οὐχ αὐτῶ σοφός, quē versum senex Præcilius laudat egregie, & ait pos-
se eūdē, & ἅμα πρὸς ὧν καὶ ὀπίσω videre, & tñ nihilominus αἰεὶ ἀριστεῖν, καὶ ὑπεύροχον ἐμμελεῖν
ἄλλων. Sed vt redeā ad id, vnde cœpi, gratū vehemēter mihi feceris, si hūc adolescētē humani-
tate tua, q̄ est singularis, cōprehēderis, & ad id qd ipsoꝝ Præcilioꝝ causa te velle arbitror,
addideris cumulū cōmēdationis meæ. Genere nouo sum literarum ad te vsus, vt intellige-
res non vulgarem esse commendationem. Vale.

Homeri
magnilo-
quentia.

Literarum
gen⁹ nouū.
Cōmend.
Ab ineūte.

Vbliū Crassum ex oī nobilitate adolescētē dilexi plurimū, & ex eo cū ab in-
eunte ei⁹ etate bñ sperauissē, tū p me existimare cœpi ex iis iudiciis, q̄ de eo
fecerā, cognitīs. Eius Libertū Apolloniū iā tū egdē, cū ille viueret, & magnifa-
ciebā, & pbabā. Erat. n. studiosus Crassi, & ad eius optima studia vehemēter
aptus. itaq; ab eo admodū diligebat. Post mortē autē Crassi, eo mihi etiā di-
gnior visus est, quē in fidē, atq; amicitia meā recipere, quo eos a se obseruā-
dos, & colēdos putabat, quos ille dilexisset, & qbus charus fuisset. Itaq; & ad me in Ciliciam
venit, multisq; in rebus mihi magno vsui fuit & fides eius, & prudētia: & vt opinor, tibi in
Alexadrino bello quātū studio, & fidelitate cōsequi potuit, nō defuit. Qd cū speraret te quo
q; ita existimare, in Hispaniā ad te maxime ille qd suo cōsilio, sed etiā me auctore est p̄fect⁹.
Cui ego cōmēdationē nō sum pollicit⁹, nō quin eā valiturā apud te arbitrarer, sed neq; mihi
egere cōmēdatiōe videbat, q̄ in bello tecū fuisset, & ppter memoriā Crassi de tuis vnus eēt:
& si vtī cōmēdatiōib⁹ vellet, etiā p̄ alios eū videbā id cōseq posse. Testimoniū meū de eo iu-
diciū, qd & ipse magni aestimabat, & ego apud te valere erā expertus, ei libēter dedi. Doctum
igit hoīem cognouī, & studiis optimis deditū, idq; a puero. Nā domi meę cū Diodoro Stoī
co hoīe meo iudicio eruditissimo, multū a puero fuit. Nūc autē incensus studio rerū tuarū,
eas lris gręcis mādare cupiebat, posse arbitror. valet ingenio, habet vsus, iā pridē in eo gnē
studii, literarūq; versat, satisfacere imortalitati laudū tuarū mirabiliter cupit. Habes opinio-
nis meę testimoniū: sed tu hoc facili⁹ p̄ tua singulari prudētia iudicabis. Et tñ qd negauerā,
cōmēdo tibi eum. Quicq; ei cōmodaueris, erit mihi maiorē in modū gratum. Vale.

Cesaris res
scriptitātē
cōmendat.

M. T. C. SERVIO SVLPITIO. S. P. D.

Arcus Curi⁹ qui Patris negotia^t, multis & magnis de causis a me diligit. Nam & amicitia peruerus mihi cum eo est, ut primum in forum veni instituta, & Patris cum aliquoties antea, tum proxime, hoc miserrimo bello, domus eius tota mihi patuit. Qua si opus fuisset, tam essem usus quam mea. Maximum autem mihi viculum cum eo est, quasi sanctioris cuiusdam necessitudinis, quod est Attici nostri familiarissimum, eumque unum propter ceteros obseruat, ac diligit. Quem si tu iam forte cognouisti, puto me hoc quod facio, facere serius. Ea enim est humanitate, & obseruatia, ut eum tibi iam ipsum pro se commendatum putem. Quod tamen si ita est, magnopere a te queso, ut ad eam voluntatem, si qua in illud ante has meas literas contulisti, quam maximus commendatione postea cumulus accedat. Sin propter verecundiam suam minus se tibi obrulit, aut eum nondum habes satis cognitum, aut quae causa est, cur maioris commendationis indigeat, sic tibi eum commendo, ut neque maiore studio quocumque, neque iustioribus de causis commendare possim. Faciamque id quod debet facere, idque religiose & sine ambitione commedat. Spodebo enim tibi, vel potius spodeo, in meque recipio, eos esse M. Curii mores, eaque tum probitate, tum etiam humanitate, ut eum, & amicitia tua, & tam accurata commendatione, si tibi sit cognitum, dignum sis existimaturus. Mihi certe gratissimum feceris, si intellexero has literas tantum, quantum scribens confidebam, apud te pondus habuisse. Vale.

Comend.
Patrem.

Queso a te

M. T. C. SERVIO SVLPITIO. S. P. D.

Non concedam, ut Attico nostro, quae elatum letitia vidi, iucundiores tuae suauissimi me ad eum, & humanissime scriptae litterae fuerint, quam mihi. Nam etsi utriusque nostrum prope eque gratiae erant, tamen ego admirabar magis te, quam si rogatus, aut certe admonitus, liberaliter Attico responderes. (quod tamen dubium nobis, quin ita futurum fuerit, non erat) vltro ad eum scripsisse, eique nec opinari voluntatem tuam tam per litteras detulisse. De quo non modo rogare te, ut eo studiosius mea quae causa facias, non debeo, (Nihil enim cumulatius fieri potest, quam polliceris) sed ne gratias quidem agere, quod tu, & ipsius causa, & tua sponte feceris. Illud tamen dicam, mihi id, quod fecisti, esse gratissimum. Tale enim tuum iudicium de homine eo, quae ego vnice diligo, non potest mihi non summe esse iucundum. Quod cum ita sit, esse gratum necesse est. Sed tamen quando mihi pro coniunctione nostra, vel peccare apud te in scribendo licet, utrumque eorum, quae negavi mihi faciendum esse, faciam. Et ad id, quod Attici causa te ostendisti esse facturum, tamen velim addas, quantum ex nostro amore accessionis fieri potest. Et quod modo verebar, tibi gratias agere, nunc plane ago, teque ita existimare volo, quibuscumque officiis in Epitoticis, reliquisque rebus Atticum obstrinxeris, iisdem me tibi obligatum fore. Vale.

Comend.

M. T. C. SERVIO SVLPITIO. S. P. D.

Utrum Lysonem Patris est mihi quod hospitium verus, quam ego necessitudinem sancte colendam puto, sed ea causa etiam cum aliis compluribus: familiaritas tanta nullo cum hospite: & ea cum officiis eius multis, tum etiam consuetudine quotidiana sic est aucta, ut nihil sit familiaritate nostra coniunctius. Is cum Romae annum prope ita fuisset, ut mecum viveret, etsi eramus in magna spe, te meis literis, commendatio neque diligentissime facturum id, quod fecisti, ut eius res, & fortunae absentis tuerere, tamen quod in vnus potestate erant omnia, & quod Lyso fuerat in nostra causa, nostrisque praesidiis, quotidie aliquid timebamus. Effectum tamen est, & ipsius splendore, & nostro, reliquorumque hospitum studio, ut omnia quae vellemus, a Caesare impetrarentur. Quod intelliges ex his literis, quas Caesar ad te dedit. Nunc non modo non remittimus tibi aliquid ex nostra commendatione, quasi adepti iam omnia, sed eo vehementer a te commendamus, ut Lysonem in fide necessitudinemque tuam recipias. Cuius dubia fortuna timidius tecum agebamus, veretes ne quod accideret eiusmodi, ut ne tu quod mederi posses. Explorata vero eius incolumitate, omnia a te studia summa cura peto. Quae ne singula enumerem, totam tibi domum commendo. In his adolescens filium eius, quem C. Memius Gemellus cliens meus, cum in calamitate exilii sui Patris eius factus esset, Patris legibus adoptauit, ut eius ipsius hereditatis ius, causamque tueretur. Caput illud est, ut Lysonem, quem ego virum optimum, gratissimumque cognoui, recipias in necessitudine tua. Quod si feceris, non dubito quin postea in eo diligendo ceterisque commendando, idem, quod ego, sis iudicium, & voluntatis habiturus. Quod fieri tamen vehementer studeo, tum etiam illud vereor, ne si minus cumulate videberis fecisse aliquid eius causa, me ille negligenter scripsisse putet, non te oblitum mei. Quam enim me feceris, cum ex sermonibus quotidianis meis, tum ex epistolis etiam tuis potuit cognoscere. Vale.

Comend.
Hospitalitas.

Epistolarum familiarium

M. T. C. SERVIO SVLPITIO, S. P. D.

Cōmend.

Sclapone Patrēsi medico vtor valde familiariter, eiusq; tum cōsuetudo mihi iucūda fuit, tū etiā ars, quā sum expt⁹ in valetudine meorū. In qua mihi tū ipsa sciētia, tū etiā fidelitate, beneuolētiāq; satissēcit. Hūc igit tibi cōmēdo, & a te peto, vt des op̄rā, vt intelligat diligēter me scripsisse de sese, meāq; cōmēdatiōnē vsui magno sibi fuisse. Erit id mihi vehementer gratū. Vale.

M. T. C. SERVIO SVLPITIO, S. P. D.

Cōmend.

Arcus Aemilius Auian⁹ ab ineūte adolescētia me obseruauit, sēmpq; dilexit: vir cū bonus, tū phumanus, & in omni genere officii diligēdus. Quē si arbitrarer esse Sicyone, & nisi audirē ibi eū etiam nūc, vbi ego reliq; Cibyreg cōmorari, nihil esset necesse plura me ad te de eo scribere. Perficeret em̄ ipse p̄fecto suis morib⁹, suāq; humanitate, vt sine cuiusq; cōmēdatiōne diligēter abs te nō minus, q̄ & a me, & a ceteris familiarib⁹. Sed cū illum abesse putē,

si Sicyone.

cōmēdo tibi maiorē in modū domū eius, q̄ est in Sicyone, rēq; familiarē, maxime Caiū Auianū Hammoniū libertū eius: quē qdē tibi etiā suo nomine cōmēdo. Nā cū p̄pterea mihi est p̄barus, q̄ est in patronū suū officio, & fide singulari, tū etiā in me ipsum magna officia cōtulit, mihiq; molestissimis tēporib⁹ ita fideliter, beneuolēq; p̄sto fuit, vt si a me manumissus esset. Itaq; peto a te, vt eū Hammoniū, & in patroni ei⁹ negotio sic tueare, vt eius p̄curatorē, quē tibi cōmēdo, & ipsum suo noīe diligas, habeasq; in numero tuorum: hominē pudētē, & officiosum cognosces, & dignū qui a te diligatur. Vale.

M. T. C. SERVIO SVLPITIO, S. P. D.

Cōmend.
Thespie.

Itū Māliū, q̄ negotia Thespiis, vehementer diligo. Nā & sēmp me coluit, diligētissimeq; obseruauit, & a studiis nris nō abhorret. Accedit eo q̄ Varro Murena magnopere ei⁹ causa vult oīa: q̄ tamē existimauit, etsi suis literis q̄bus tibi Māliū cōmēdabat, valde cōsideret, tamē mea cōmēdatiōne aliquid accessionis fore. Me qdē tū Manlii familiaritas, tū Varronis studiū cōmouit, vt ad te q̄ accuratissime scriberē. Gratissimū igit mihi feceris, si huic cōmēdatiōni meq; tātū tribueris, quātū cui tribuisti plurimū. Id est, si Titū Manliū q̄maxie q̄buscūq; rebus honeste, ac p̄ tua dignitate poteris, iuueris, atq; ornaueris. Ex ipsiusq; p̄pterea gratissimis, & humanissimis morib⁹ cōfirmo tibi, eū te, quē soles fructū a bonorū virorū officiiis expectare, esse capturum. Vale.

M. T. C. SERVIO SVLPITIO, S. P. D.

Cōmend.
Tribulis
tuus.

Vcio Cossiniū amico, & Tribuli tuo valde familiariter vtor. nā & iter nos metip̄sos vetus vsus intercedit, & Atticus noster maiorē etiā mihi cū Cossinio cōsuetudinē fecit. Itaq; tota Cossinii domus me diligit. In primisq; libertus ei⁹ L. Cossini⁹ Anchilaus hō & patrono, & patroni necessariis, quo in nūero ego sum, p̄batissim⁹. Hūc tibi ita cōmēdo, vt si me⁹ Libert⁹ eēt, eo dēq; apud me loco esset, quo est apud patronum suū, maiore studio cōmendare nō possem. Quare p̄gratū mihi feceris, si eū in amicitia tuā receperis, atq; eū, qdē sine molestia tua fiat, si qua in re opus ei fuerit, iuueris. Id & mihi vehementer gratum erit, & postea tibi iucundū. Hominē em̄ summa p̄bitate, humanitate, obseruatiāq; cognosces. Vale.

M. T. C. SERVIO SVLPITIO, S. P. D.

Cōmend.

Vm antea capiebā ex officio meo voluptatē, q̄ meminērim q̄ tibi diligēter Lysonē hospitē, & familiarē meū cōmēdassem, tū vero posteaq; ex literis ei⁹ cognouī tibi eū falso suspectū fuisse, vehemētissime letatus sum, me tā diligētē in eo cōmēdādo fuisse. Ita em̄ scripsit ad me, sibi meā cōmēdatiōnem maximo adiūmēto fuisse, q̄ ad te delatū diceret sese cōtra dignitatē tuā Romē de te loqui solitū esse. De quo etsi p̄ tua facilitate & humanitate purgatū se tibi scribit esse, tū primū tibi, vt debeo, gratias ago, cū tātū literē meq; potuerunt, vt his lectis oēm offensionē suspitionis, quā habueras de Lysonē, deponeres. Deinde credas mihi affirmanti velim, me hoc nō pro Lysonē magis, q̄ p̄ oībus scribere, hominē esse neminem, q̄ vnq; mētionē tui sine tua summa laude fecerit. Lyso vero cū mecū p̄ptē quotidie esset, vna q̄ viueret, nō solū q̄ me libēter audire arbitrabat, sed q̄ libētius ipse loq̄bat, oīa mihi tua, & facta & dicta laudabat. Quapropter etsi a te ita tractat, vt iā nō desideret cōmēdatiōnē meā, isq; se literis meis oīa cōsecutū putet, tamē a te peto maiorē in modū, vt eū etiā atq; etiā tuis

Liber. XIII. Fo. LXVII.

officiis, liberalitate, complectare. Scriberem ad te qualis vir esset, vt superioribus literis feceram, nisi eum iam per se ipsum satis tibi esse notum arbitrarer. Vale.

M. T. C. SERVIO SVLPITIO. S. D. P.

Ageffaret Larisse magnis meis beneficiis ornat in consulatu meo, memor & grat fuit, meq; postea diligentissime coluit. Eum tibi magnopere comedo, vt & hospite meum, & familiare meum, & gratum hominem, & virum bonum, & principem civitatis sue, & tua necessitudine dignissimum. Per gratum mihi feceris, si dederis operam, vt is intelligat hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuisse. Vale.

Comend.

M. T. C. SERVIO SVLPITIO. S. D. P.

Vicius Mescinius ea mecum necessitudine coniunctus est, quod mihi questor fuit. Sed hanc causam, quam ego, vt a maioribus accepi, semper gratum duxi, fecit virtute & humanitate sua iustior. Itaque eo sic vtor, vt nec familiaribus villo, nec liberius. Is, quod confidere videbat, & sua causa, quam honeste posses, libenter esse facturum, magnum tamen esse speravit apud te meas literas pondus habituras. Id cum ipse ita iudicabat, tum per familiarium consuetudinem sepe ex me audierat, quod suavis esset inter nos, & quanta coniunctio. Peto igitur a te, tanto scilicet studio, quanto intelligis debere me petere per hominem tam mihi necessario, & tam familiari, vt eius negotia que sunt in Achaia, ex eo quod heres est M. Mindio fratri suo, qui Heli negotiatur est, explices, & expedias tamen iure, & potestate quam habes, tum etiam auctoritate, & consilio tuo. Sic enim prescripsimus iis, quibus ea negotia mandavimus, vt omnibus in rebus, que in aliqua controversia vocarentur, te arbitro, & quod comodo tuo fieri posset, te disceptatore vterentur. Id vt honoris mei causa suscipias, vehementer te etiam atque etiam rogo. Illud preterea, si non alienum tua dignitate putabis esse, feceris mihi per gratum, si qui difficultiores erunt, vt res sine controversia confici nolint, si eos, quando cum senatore res est, Romam reieceris. Quod quo minore dubitatione facere possis, literas ad te a M. Lepido consule, non que te aliquid iuberent, (Neque enim id tue dignitatis esse arbitramur) sed quodammodo quasi commendatitias sumpsimus. Scriberem que id beneficium bene apud Mescinium positurus esses, nisi & te scire confiderem, & mihi peterem. Sic enim velim existimes, non minus me de illius re laborare, quam ipsum de sua. Sed tum illum studeo quam facillime ad suum peruenire, tum illud laboro, vt non minimum hac mea commendatione se consecutum arbitretur. Vale.

Comend. Questor.

M. T. C. SER. SVLPITIO. S. D. P.

Idem eodem exemplo sepius tibi huius generis literas mittam, cum gratias agam, quod meas commendationes tam diligenter obserues, quod feci in aliis, & faciam, vt video, sepius: sed tamen non parcam opere, & vt vos soletis in formulis, sic ego in epistolis de eadem re alio modo. Caius Avianus igitur Hammonius incredibilem mihi per literas gratias egit, & suo, & Aemilii Aviani patroni sui nomine, nec liberalius, nec honorificentius tractari potuisse, nec se presentem, nec rem familiarem absentis patroni sui. Id mihi tamen iucundum est eorum causa, quos ego tibi summa necessitudine, & summa coniunctio adductus commendaveram, quod M. Aemilius vnus est ex meis familiarissimis, atque intimis, maxime necessarius homo, & magnis meis beneficiis deinctus, & prope omnium qui mihi aliquid debere videntur, gratissimus: tum multo iucundius te esse in me tali voluntate, vt plus profis amicis meis, quam ego presens fortasse possem. Credo quod magis ego dubitare, quod illorum causa facerem, quam tu quod mea. Sed hoc non dubito quoniam existimes mihi esse gratum. Illud te rogo, vt illos quoque gratos homines esse putes: quod ita est tibi promitto, atque confirmo. Quare velim quicquid habet negotii, des operam, quod comodo tuo fiat, vt te obtinente Achaia, conficiant. Ego cum tuo Seruio iucundissime, coniunctissimeque vivo, magnamque cum ex ingenio eius, singularique studio, tum ex virtute & probitate voluptatem capio. Vale.

Comend.

Parca opere.

M. T. C. SER. SVLPITIO. S. P. D.

Tibi libenter petere a te soleo, si quod opus est meorum cupiam, tamen multo libentius gratias tibi ago, cum fecisti aliquid commendatione mea, quod semper facis. Incredibile est enim, quas mihi gratias omnes agant etiam mediocriter a me tibi commendati. que omnia mihi grata, sed de Lucio Mescinio gratissimum. Sic enim est mecum locutus, te, vt meas literas legeris, statim procuratoribus suis pollicitum esse omnia: multo vero plura, & maiora fecisse. Id igitur (Puto enim etiam, atque etiam mihi dicendum esse) velim existimes mihi te fecisse gratissimum. Quod eadem hoc vehementer letor,

Commend.

Epistolarum familiarium

q̄ ex ip̄so Mescinio te video magnā capturū voluptatē. Est em̄ in eo cū virtus, & probitas, & summū officiū, summaq̄ obseruātia, tū studia illa nostra, q̄b⁹ antea delectabamur, nūc etiā viuimus. Qd̄ reliquū est, velim augeas tua in eū beneficia oib⁹ reb⁹, q̄ te erūt dignē. Sed duo t̄qdē te noīatī rogo. Primū, vt si qd̄ tibi satisfādū erit, ampli⁹ eo noīe nō peti cures, vt satisfat̄ fide mea. Deinde cū fere cōsistat hereditas in iis reb⁹, quas auertit Oppia, q̄ vxor Mindii fuit, adiuues, in easq̄ rationē quēadmodū ea mulier Romā pducā. qd̄ si putarit illa fore, vt opinio nostra est, negotiū cōficiem⁹. Hoc vt assequamur te vehemēter etiā, atq̄ etiā rogo. Illud qd̄ supra scripsi, id in me recipio, te, ea q̄ fecisti Mescinii causa q̄q̄ feceris, ita bene collocaturū, vt ipse iudices hoī te gratissimo, iucūdissimo benigne fecisse. Volo em̄ ad id, qd̄ mea causa fecisti, hoc etiā accedere. Nec Lacedemonios dubitare arbitror, qn̄ ipsi sua, maiorumq̄ suorū auctoritate satis cōmēdati sint fidei, & iustitię tuę. Et ego, q̄ te optime nouissem, non dubitauī, qn̄ tibi notissima, & iura, & merita populorū essent. Itaq̄ cū a me peteret Philipp⁹ Lacedemoni⁹, vt tibi ciuitatē cōmēdarē, etsi meminerā me ei ciuitati oīa debere, tū respōdī cōmēdatione Lacedemonios nō egere. Itaq̄ sic velim existimes, me oīs Achaię ciuitates arbitrari p̄ horū tēporū prurbatione feliceis, q̄ tu his p̄sis. Eūdēq̄ me ita iudicare, te, q̄ vn⁹ opti me nosses non nra solū, sed etiā Gręcię monimēta oīa, tua spōte amicū Lacedemoniis & esse & fore. Quare tātū a te peto, vt cū ea facies Lacedemoniorū causa, q̄ tua fides, amplitudo, iustitia postulat, his, si tibi videbit̄, significes te nō moleste ferre, q̄ intelligas ea q̄ facias, mihi quoq̄ grata esse. Pertinet em̄ ad officiū meū, eos existimare, curę mihi suas res esse. Hoc te vehementer etiam, atq̄ etiam rogo. Vale.

M. T. C. C. N. PLANCO. S. P. D.

Itaque.
Auertere.

Cōmend.

Non dubito quin scias in his necessariis, q̄ tibi a patre relictī sunt, me tibi esse vel cōiūctissimū: nō his mō causis, q̄ speciē habēt magnę cōiūctionis, sed iis etiā, q̄ familiaritate, & cōsuetudine tenent, quā scis mihi iucundissimam cū patre tuo, & summā fuisse. Ab his iniitiis noster in te amor p̄fectus auxit paternam necessitudinē, & eo magis, q̄ intellexi, vt primū p̄ etatē iudiciū face te potueris quātū q̄q̄ tibi faciēdus esset, me a te in primis cōceptū esse obseruari, coli, diligi. Accedebat nō mediocre vinculū cū studiorū, qd̄ ipsum est per se graue, tum eorū studiorū, earūq̄ artiuū, q̄ p̄ se ipsa eos, q̄ volūtate eadē sunt, etiā familiaritate deuinciūt. Expectare te arbitror hęc tā lōge repetita principia, quo spectēt. Id primū ergo habeto, nō sine magna, iustaq̄ causa hanc a me cōmemorationē esse factā. Caio Atteio Capitone vtor familiarissime. Notę tibi sunt varietates meorū temporū: in omni genere, & honorū, & laborū meorū, & animus, & op̄ra, & auctoritas, & gratia, etiā res familiaris C. Capitonis p̄sto fuit, & paruit, & tēporib⁹, & fortunę meę. Huius p̄pinquus fuit T. Antistius, q̄ cū forte q̄stor Macedoniam obrineret, neq̄ ei successum esset, Pōpeius in eā puinciā cū exercitu venit, facere Antistius nihil potuit. Nā si potuisset, nihil ei fuisset antiquius, q̄ ad Capitonē, quē vt paratē diligebat, reuertī. p̄sertim cū sciret quātū is Cēsare faceret, semp̄ fecisset. Sed oppresus tantū attingit negotiū, quātū recusare nō potuit. Cum signaret̄ argētū Apollonię, nō possum dicere eū p̄fuisse, neq̄ possum negare eū affuisse. Sed nō plus duobus, aut tribus mētib⁹. Deinde abfuit a castris, fugit omne negotiū. hoc mihi, vt testī velim credas: meā em̄ ille moestitiam in illo bello videbat, mecū oīa cōmunicabat. Itaq̄ abdidit se in intimā Macedoniam quo potuit lōgissime a castris, nō modo vt nō p̄sset vllī negotio, sed etiā vt ne interesset quādem. Is post plūm se ad hominē necessariū Aulū Planciū in Bithyniā contulit. Ibi eū Cēsare cū vidisset, nihil asperē, nihil acerbe dixit. Romā iussit venire. Ille in morbū cōtinuo incidit, ex quo nō cōualuit. Aeger Corcyrā venit, ibi est mortu⁹. Testamēto, qd̄ Romę Paulo, & Marcello cōsulib⁹ fecerat, heres ex parte dimidia, & tertia est Capito: in sextate sunt ii quorum pars sine vlla cuiusq̄ q̄rela publica pōt eē, ea est ad. xxx. sestertia, de hoc Cēsare viderit. Te mihi place p̄ paterna necessitudine, p̄ nostro amore, p̄ studiis, & oī cursu nostro totius vitę simillimo rogo, & a te ita peto, vt maiore cura, maiore studio nullo possim, vt hęc rem suscipias, meā putes, enītare, cōtēdas, efficias, vt mea cōmēdatiōe, tuo studio, Cēsaris bñficio hereditatē p̄p̄i sui C. Capito obtineat. Oīa, q̄ potui ī hac sūma grā tua, ac potētia a te impetrare, vltro te ad me detulisse putabo, si hęc rē impetrauero. Illd̄ fore tibi adiuuētō spero, cui⁹ ipse Cēsare optim⁹ iudex pōt, semp̄ Cēsare Capito & dilexit, & coluit. Sed ipse hui⁹ rei testis ē, noui hoīs meoriā. Itaq̄ te nihil doceo, tātū tibi sumito p̄ Capitoē apud Cēsare, quātū ipse meminisse senties. Ego qd̄ ī me ip̄o expiri potui, ad te referā: ī eo quātū sit pōderis, tu videbis. Quā p̄tē

Auxesis.

Preesse & Interesse.

Liber. XIII. Fo. LXVIII.

rep. causamq; defendērim, p quos hoies, ordinesq; steterim, qbusq; munitus fuerim, nō igno-
ras. Hoc mihi velim credas, si qd fecerim hoc ipso in bello, minus ex Cēsaris volūtate, qd in
tellexerim scire ipm Cēsare, me inuitissimū fecisse. Id feci aliorū cōsilio, hortatu, auctoritate.
Q; fuerim moderatior, rēperatiorq; q̄ in ea parte qsq; id me fecisse maxime auctoritate Capi-
tonis: cuius simileis si reliquos necessarios habuissem, reip. fortasse nō nihil, mihi certe pluri-
mū pfuissem. Hāc rē mi Plāce si effeceris, meā de tua erga me beneuolēria spē cōfirmaueris,
ipsumq; Capitonē gratissimū, officiosissimū, optimū virū, ad tuā necessitudinē, tuo summo
beneficio adiunxeris. Vale.

M. T. C. ACILIO PROC. S. P. D.

Vcius Mālius est Sosis: is fuit Catinēsis, sed est vna cū reliqs Neapolitanis
cuius Romanus factus, Decurioq; Neapoli. Erat em̄ adscript⁹ in id munici-
pium, ante ciuitatē sociis, & Latinis datā. Eius frater Catinē nuper mortu⁹
est, nullā omnino arbitramur de ea hereditate cōtrouersia eū habiturū, &
est hodie in bonis: sed qn̄ habet p̄terea negotia vetera in Sicilia sua, & hāc
hereditatē fraternā, omnia eius tibi cōmendo: in primisq; ipsum virū opti-
mum, mihiq; familiarissimum, his studiis literarum, doctrinaq; p̄ditum, quibus ego maxi-
me delector. Peto igitur abs te, vt eum siue aderit, siue non venerit in Siciliam, in meis inti-
mis, maximeq; necessariis scias esse: itaq; tractes, vt intelligat meam commendationē sibi ma-
gno adiumento fuisse. Vale.

Cōmend.

M. T. C. ACILIO PROC. S. P. D.

Aio Flauio honesto, & ornato egte Romano vtor valde familiariter. Fuit
em̄ generi mei C. Pisonis p̄necessarius, meq; diligentissime obseruat & ipse,
& L. Flauius frater eius. Quapropter velim honoris mei causa, qbus rebus
honeste, & p tua dignitate poteris, q̄ honorificentissime, & q̄ liberalissime
Caiū Flauū tractes. Id mihi sic erit gratū, vt gratius esse nihil possit. Sed p̄
terea tibi affirmo, neq; id ambitione adductus facio, sed tū familiaritate, &
necessitudine, tū etiā veritate, te ex Caiū Flauū officio, & obseruātia, & p̄terea splēdore, atq;
inter suos gratia, magnam voluptatem esse capturum. Vale.

Cōmend.
Piso gener
Cice.

M. T. C. ACILIO PROC. S. P. D.

N Halefina ciuitate tam lauta, q̄ nobili coniunctissimos habeo & hospitio
& familiaritate M. & Clodiū, Archagathū, & Philonē: sed vereor, ne ga cō-
plureis tibi p̄cipue cōmendo, exequare videar ambitione quadā cōmēdatio-
nes meas. q̄q; a te qdē cumulate fatissit, & mihi, & meis om̄ibus. Sed velim
sic existimes, hāc familiā, & hos mihi maxime esse cōiūctos vetustate, offi-
ciis, beneuolētia. Quāobrē peto a te maiorē in modū, vt his oibus in rebus,
quātū tua dignitas, fidesq; patiet, cōmodes. Id si feceris, erit mihi vehemētissime gratū. Vale.

Cōmend.

M. T. C. ACILIO PROC. S. P. D.

Neō Octacilio Nafone vtor familiarissime, ita p̄fus, vt illius ordinis nullo
familiarius. Nā & humanitate eius, & p̄bitate in cōsuetudine quotidiana,
magnopere delector. Nihil iā opus est expectare te, qbus eū verbis tibi com-
mendē, quo sic vtor, vt scripsi. Habet is in puincia tua negotia, q̄ pcurāt li-
berti Hilarius, Antigonus, Demonstratus, quos tibi negotiaq; oīa Nafonis
non secus cōmēdo, ac si mea essent. Gratissimum mihi feceris, si intellexero
hanc commendationē magnum apud te pondus habuisse. Vale.

Commēd.

M. T. C. ACILIO PROCON. S. P. D.

Vitum mihi hospitium est cum Lyfone Lysonis filio Libitoni, valdeq; ab eo
obseruor, cognouiq; dignū & patre, & auo. Est em̄ nobilissima familia. Qua-
propter cōmendo tibi maiorē in modū rē, domūq; eius. Magnopere a te
peto cures, vt is intelligat meā cōmēdationem maximo sibi apud te, & adiu-
mento, & ornamento fuisse. Vale.

Commēd.

M. T. C. ACILIO PROC. S. P. D.

Aius Auianus Philoxenus antiquus est hospes meus, & p̄ter hospitium, valde etiā
familiaris, quē Cēsar meo beneficio in Nouocomēseis retulit. Nomē autem Auiani
secutus est, q̄ homine nullo plus est yfus, q̄ Flacco Auiano meo, quemadmodum te

Commēd.

Epistolarum familiarium

scire arbitror, familiarissimo. Quæ ego omnia collegi, ut intelligeres non vulgarem esse commendationem hanc meam. Peto igitur abs te, ut omnibus rebus, quæ sine molestia tua facere possis, ei commodes, habeasque in numero tuorum, perficiasque, ut intelligat has literas meas magno sibi usus fuisse. Erit id mihi maiorem in modum gratum. Vale.

M. T. C. ACILIO PROC. S. D.

Cōmend.

Nominis mutatio.

Um Demetrio Mega mihi vetustum hospitium est: familiaritas autem tanta, quanta cum Siculo nullo. Ei Dolabella rogatu meo civitatem a Cesare impetravit: qua in re ego interfui. Itaque nunc P. Cornelius vocat. Cumque propter quosdam fordidos homines, qui Cesaris beneficia videbant, tabulam, in qua nomina civitate donatorum incisa essent, iussisset reuelli, eidem Dolabellæ, me audiente, Cesar dixit, nihil esse quod de Mega vereret, beneficium suum in eo manere. Hoc te scire volui, ut eum in civium Romanorum numero haberes. Ceterisque in rebus tibi eum ita commendo, ut maiore studio neminem commendarem. Gratissimum mihi feceris, si eum ita tractaris, ut intelligat meam commendationem magno sibi ornamento fuisse. Vale.

M. T. C. ACILIO PROC. S. P. D.

Cōmend.

Ippiam Philoxeni filium Calatinum, hospitem, & necessarium meum, tibi commendo maiorem in modum. Eius bona, quemadmodum ad me delata res est, publice possidentur alieno nomine contra leges Calatinorum. Id si ita est, etiam sine mea commendatione ab equitate tua res ipsa impetrare debet, ut ei subvenias. Quoquo modo res autem se habet, peto a te ut honoris mei causa eum expedias, tantumque ei commodes in hac re, & in ceteris, quantum tua fides, dignitasque patietur. Id mihi vehementer gratum erit. Vale.

M. T. C. ACILIO PROC. S. P. D.

Cōmend.

Vcius Brutus eques Romanus, adolescens omnibus rebus ornatus, in meis familiarissimis est, meque observat diligentissime. Cuius cum patre magna mihi fuit amicitia iam inde a questura mea Siciliensi. Omnino nunc ipse Brutus Romæ mecum est, sed tamen domum eius, & rem familiarem, & procuratores tibi sic commendo, ut maiore studio commendare non possim. Gratissimum mihi feceris, si curaris ut intelligat Brutus, id quod ei recepi, hanc meam commendationem sibi magno adiumento fuisse. Vale.

M. T. C. ACILIO PROC. S. P. D.

Cōmend.

Um familia Titurnia necessitudo mihi intercedit vetus, ex qua reliquus est M. Titurnius Rufus, qui mihi omni diligentia, atque officio est tuendus. Est igitur in tua potestate, ut ille in me satis sibi presidii putet esse. Quapropter eum tibi commendo maiorem in modum. Et abs te peto, efficias ut is commendationem hanc intelligat sibi magno adiumento fuisse. Erit id mihi vehementer gratum. Vale.

M. T. C. ANCHARIO. Q. F. PROC. S. D.

Cōmend.

Vcium, & Caium Aurelios Lucii filios, quibus & ipsis, & patre eorum viro optimo familiarissime utrorumque, commendo tibi maiorem in modum, adolescentibus omnibus optimis artibus ornatos, meos per necessarios, tua amicitia dignissimos. Si vlla mea apud te commendatio valuit, quod scio multas plurimum valuisse, hæc ut valeat, rogo. Quod si eos honorifice, liberaliterque tractaris, & tibi gratissimos, optimosque adolescentibus adiunxeris, & mihi gratissimum feceris. Vale.

M. T. C. CVLEO. S. P. D.

Cōmend.

Væ fecisti Lucii Luceii causa, scire te plane volo, te homini gratissimo commodasse: & tui ipsi, quæ fecisti pergrata sunt, tui Pompeius quotiescumque me videt, videt autem sapissime, gratias tibi agit singulareis. Adde etiam illud, quod tibi iucundissimum esse certo scio, me ipsum ex tua erga Luceium benignitate, maxima voluptate affici. Quod superest, quod mihi non est dubium, quin cum antea nostra causa, nunc iam etiam tue constantie gratia, mansurus sis in eadem ista liberalitate, tamē abs te vehementer etiam atque etiam peto, ut ea quæ initio ostendisti, deinde quæ fecisti, ad exitum augeri, & cumulari per te velis. Id & Luceio, & Pompeio valde gratum fore, teque apud eos preclare positurum confirmo, & spondeo. De re, deque his negotiis, cogitationibusque nostris perscripseram ad te diligenter paucis ante diebus, easque literas dederam pueris tuis. Vale.

M. T. C. L. CVLEOLO PROC. S. P. D.

Vcius Luceius meus familiarissim⁹, homo omnium gratissim⁹, mirificas tibi apud me gratias egit, cum diceret te omnia accumulatissime, & liberalissime procuratoribus suis pollicitum esse. Cum oratio tua tam ei grata fuerit, quam gratam rem ipsam existimas fore, cum, ut spero, quam pollicitus es, feceris omnino. Ostenderunt Belliones sese Luceio Pompeii arbitrato satisfacturos: sed vehementer opus est nobis & voluntate, & auctoritate, & imperium tuum accedere. Quod ut facias, te etiam, atque etiam rogo. Illudque mihi gratissimum est, quod ita sciunt Luceii procuratores, & ita Luceius ipse, ex literis tuis quas ad eum misisti, intellexit, hominis nullius apud te auctoritatem, aut gratiam valere plus, quam meam. Id ut re experiat, iterum, & sepius te rogo. Vale. M. T. C. Q. V. GALLO. S. P. D.

Comend.

Tibi plurimis rebus spero fore ut prospiciam, quod tamen iam pridem prospicio, me a te amari, tamen nunc ea causa tibi datur, in qua facile declarare possis tuam erga me benevolentiam. Lucius Oppius Marci filius Philomeli negotiatur, homo mihi familiaris, eum tibi vnicuique commendo. Eoque magis, quod cum ipsum diligo, tum quod negotia procurat Lucii Egnatii Rufi, quo ego vno equi te Romano familiarissime utor, & qui consuetudine quotidiana, tui officii maximis plurimisque mihi coniunctus est. Oppium igitur presentem ut diligas, Egnatii absentis rem ut tueare, eque a te peto, ac si mea negotia essent. Velim memorie tue causa des literarum aliquid, quae tibi in provincia reddantur: sed ita conscribas, ut tum, cum eas leges, facile recordari possis huius meae commendationis diligentiam. Hoc te vehementer etiam, atque etiam rogo. Vale.

Comend.

M. T. C. Q. V. GALLO. S. P. D.

Tibi ex tuis, & ex Lucii Oppii familiarissimi mei literis cognovi te memorae commendationis meae fuisse, idque per tua summa erga me benevolentiam, proque nostra necessitudine minime sum admiratus: tamen etiam, atque etiam tibi Lucium Oppium praesertim, & Lucii Egnatii mei familiarissimi absentis negotia commendo. Tanta mihi cum eo necessitudo est, familiaritasque, ut si mea res esset, non magis laborarem. Quapropter mihi gratissimum feceris, si curaris, ut is intelligat me a te tantum amari, quantum ipse existimo. hoc mihi gratissimum facere nihil potes. Idque ut facias, vehementer te rogo. Vale.

Comend.

M. T. C. APVLEIO PROQVAESTORI. S. P. D.

Vcio Egnatio vno egre Romano vel familiarissime utor. Eius Anchilaei seruum, negotiaque quae habet in Asia, tibi commendo non minore studio, quam si rem meam commendarer. Sic, n. existimes velim, mihi cum eo non modo quotidianam consuetudinem summam intercedere, sed etiam officia magna, & mutua nostra inter nos esse. Quam obrem etiam, atque etiam a te peto, ut cures, ut is intelligat me ad te satis diligenter scripisse. Nam de tua erga me voluntate non dubitat. Id ut facias, te etiam, atque etiam rogo. Vale. M. T. C. APVLEIO PROQVAESTORI. S. P. D.

Comend.

Vcius Nostius Zoilus est coheres meus, heres autem patroni sui. Ea re utrumque scripsi, & ut mihi cum illo causam amicitiae scires esse, & hominem probum existimares, quod patroni iudicio ornatus esset. Eum tibi igitur sic commendo, ut vnum ex nostra domo. Valde mihi gratum erit, si curaris, ut intelligat meam commendationem sibi apud te magno adiumento fuisse. Vale.

Comend.

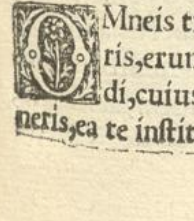
M. T. C. SILIO. S. P. D.

Vid ego tibi commende eum, quem tu ipse diligis! Sed tamen ut scires eum non a me diligi solum, verum etiam amari, ob eam rem tibi haec scribo. Omnium tuorum officiorum, quae & multa, & magna sunt, gratissimum mihi fuerit, si ita tractaris Egnatium, ut sentiat & se a me, & me a te amari. Hoc te vehementer est, atque etiam rogo. Illa nostra scilicet ceciderunt. Utamur igitur vulgari consolatione. Quid si hoc melius? Sed haec coram. Tu fac, quod facis, ut me ames, teque amari a me scias. Vale.

Comend.

M. T. C. SEXTILIO RVFO QVAEST. S. P. D.

Mneis tibi commendo Cyprios, sed magis Paphios, quibus tu quaecumque commodaris, erunt mihi gratissima. Eoque facio libentius ut eos tibi commendem, quod & tuae laudis, cuius ego fautor sum, conducere arbitror, eum primum in eam insulam questor venis, ea te instituere, quae sequantur alii. Quae, ut spero, facilius consequere, si & Publium Lentulum

Comend.

Epistolarum familiarium

necessarii tui legem, & ea, quæ a me constituta sunt, sequi volueris. Quam rem tibi confido magne laudi fore. Vale.

CICERO CVRIO PROC.S.D.

Cōmend.

Quintus Pompeius Sexti filius multis, & veteribus causis necessitudinis mihi coniunctus est. Is cum antea meis commendationibus, & re, & gratia, & auctori tatem suam tueri consuerit, nunc perfecto te provinciam obtinere meis literis assequi debet, ut nemini se intelligat commendatorem unquam fuisse. Quapropter a te maiorem rem in modum peto, ut cum omnibus meos eque ac tuos observare per nostra necessitudine debeas, hinc in primis ita in tua fide recipias, ut ipse intelligat, nullam rem sibi maiori usui, aut ornamento, quam meam commendationem esse potuisse. Vale.

M. T. C. ARISTO PROC. S. D.

Cōmend.

Simpliciter hoc mihi per tua in me observantia, quam penitus perspexi, quidam Brundisium fuim, ut ad te familiariter, & quasi per meo iure scriberem, si qua res esset, de qua valde laborarem. M. Curium, qui Patris negotia, ita mihi familiaris est, ut nihil possit esse coniunctius. Multa illi in me officia, multa in illum mea quoque, & quod maximum est summum inter nos amor, & mutuus. Quæ cum ita sint, si ullam in amicitia mea spem habes, si ea, quæ in me officia, & studia Brundisii contulisti, vis mihi etiam gratiora efficere, quam sunt gratissima, si me a tuis omnibus amari vides, hoc mihi da, atque largire, ut M. Curium sartum & tectum, ut aiunt, ab omni incommodo, detrimento, molestia sincerum, integrumque conserves. Et ipse spondeo, & omnes hoc tibi tui per me recipient, ex mea amicitia, & ex tuo in me officio maximum te fructum, summamque voluptatem esse capturum. Vale.

Sartum & tectum.

M. T. C. P. CAESIO. S. D.

Cōmend.

Deblitum Messenium equitem Romanum omnibus rebus ornatum, meumque familiariter tibi commendo ea commendatione, quam potest esse diligentissima. Peto a te, & pro nostra, & per paterna amicitia, ut eum in tua fide recipias, eiusque rem, famamque tueare. Virum bonum, tuamque amicitiam dignum tibi adiunxeris, mihique gratissimum feceris. Vale.

Vir bonus

CICERO REGI. S.

Cōmend.

Aulus Licinius Aristoteles Melitensis antiquissimus est hospes meus, & propterea coniunctus magno usu familiaritatis. Hæc cum ita sint, non dubito quin tibi satis commendatus sit. Etenim ex multis cognosco meam commendationem plurimum apud te valere. Hinc ego a Cesare liberavi. Frequens enim fuerat nobiscum, atque etiam diutius in causa est quam nos comoratus, quo melius te de eo existimaturum arbitror. Fac igitur mihi Rex, ut intelligat has sibi literas plurimum profuisse. Vale.

M. T. C. Q. TERMO PROPR. S. D.

Cōmend.

Gemilio Curio iam pridem familiarissime vtor, optimo viro, & homine gratissimo. Eum tibi penitus commendo, atque trado. Primum, ut omnibus in rebus ei te commodes, quoad fides tua dignitasque patietur. Patietur autem in omnibus, nihil enim abs te unquam, quod sit alienum tuis, aut etiam suis moribus, postulabit. Præcipue autem tibi commendo negotia eius, quæ sunt in Helleponto. Primum, ut obtineat id iuris in agris, quod ei Patriana civitas decrevit, & dedit, & quod semper obtinuit sine ulla controversia. Deinde, si quod habebit cum aliquo Hellepontio controversie, ut in illam *δ'ιοικιστην* reicias. Sed non mihi videor, cum tibi totum hominem diligentissime commendarim, singulas ad te eius causas prescribere debere. Summa illa sit, quæquod officii, beneficii, honoris in Gemilium contuleris, id te existimabo in me ipsum, atque in rem meam contulisse. Vale.

Conferre.

M. T. C. Q. TERMO PROPR. S. D.

Cōmend.

Cum & tum.

Mihi multa grata sunt, quæ tu adductus mea commendatione fecisti, tum in primis, quod M. Marcilium amici, atque interpretis mei filium liberalissime tractaveris. Venit enim Laodiceam, & tibi apud me, mihique propter te gratias maximas egit. Quare, quod reliquum est, a te peto, quam apud gratos homines beneficium ponis, ut eo liberis his commodes, operamque des, quoad fides tua patietur, ut socrus adolescentis rea ne fiat. Ego cum antea studiose commendabam Marcilium, tum multo nunc studiosius, quam in longa apparitione singulari, & propter incredibile patris Marcilii fidem, abstinentiam, modestiamque cognovi. Vale.

M.T.C.Q. TERMO PROPR. S.D.

Grahi mihi videor intellexisse, cum tecum Ephesi de re Marci Anneii legati mei locutus sum, te ipsius causa vehementer oia velle, tamen & M. Anneium tantum facio, ut mihi nihil putem pretermittendum, quod illius intersit: & me a te tantum fieri puto, ut non dubitem, quoniam ad tuam voluntatem magnus cumulus accedat commendationis mee. Nam cum iam diu diligenter M. Anneium, de quo sic existimarem, ut res declarat, quod ultro ei detulerim legationem, cum multis iam precibus denegassem, tamen vero, posteaquam mecum in bello, atque in re militari fuit, tantam in eo virtutem, prudentiam, fidem, tantamque erga me benevolentiam cognovi, ut hominem neminem pluris faciam. Eum cum Sardiniam habere controversam scis, causam tibi exposuimus Ephesi, quam tu tamen coram facilius, meliusque cognoscas. De reliquo mihi mehercule diu dubium fuit, quid ad te potissimum scriberem. Ius enim quemadmodum dicis, clarum, & magna cum tua laude notum est. Nobis autem in hac causa nihil aliud opus est, nisi te ius instituto tuo dicere. Sed tamen cum me non fugiat, quanta sit in pretore auctoritas, praesertim ista integritate, gravitate, clementia, qua te esse inter omnes constat, peto abs te per nostra convictissima necessitudine, plurimisque officiis paribus, ac mutuis, ut voluntate, auctoritate, studio tuo perficias, ut M. Anneius intelligat te, & sibi amicum esse, quod non dubitat, saepe enim mecum locutus est, & multo amiciorum his meis literis esse factum. In tuo toto imperio, atque provincia nihil est, quod mihi gratius facere possis. Iam apud ipsum gratissimum hominem, atque optimum virum quod bene positurus sis studium tuum, atque officium, dubitare te non existimo. Vale.

Comend.

Officia paria ac tua.

Positurus studium apud optimum. Comend.

Habiturum in praedictis & desperatis.

M.T.C.Q.V. TERMO PROPR. S.D.

Caius Cluuius Puteolanus valde me observat, valdeque est mihi familiaris. Is ita sibi persuadet, quod in tua provincia negotium habet, nisi te provinciam obtinente meis commendationibus confecerit, id se in praedictis, & desperatis habiturum. Nunc quando mihi ab amico officiosissimo tantum oneris imponit, ego quoque tibi imponam per tuos in me summis officiis: ita tamen, ut tibi nolim molestus esse. Milasium, & Alabandenses pecuniam Cluuius debet. Dixerat mihi Euthydemus cum Ephesi essem, se curaturum, ut Ecdici Milasii Romam mitterentur. Id factum non est. Legatos audio missos esse, sed malo Ecdicos, ut aliquid confici possit. Quare peto a te, ut eos, & Alabandenses iubeas Ecdicos Romam mittere. Praeterea Philoties Alabandensis *ἡρωδίας*, Cluuius dedit, haec commissa sunt. Cures velim, ut aut de hypothecis decedat, easque procuratoribus Cluuii tradat, aut pecuniam soluat. Praeterea Heracleotes & Bargiletes, qui item debent, aut pecuniam solvant, aut fructibus suis satisfaciatur. Caunii praeterea debet, sed aiunt se depositam pecuniam habuisse. Id velim cognoscas: & si intellexeris eos neque ex edicto, neque ex decreto depositam habuisse, des operam, ut usura Cluuius, instituto tuo conferent. His de rebus eo magis laboro, quod agit res Cn. Pompeii etiam nostri necessarii, & quod is magis etiam mihi laborare videtur, quam ipse Cluuius: cui satisfactum esse a nobis valde volo. His de rebus vehementer te etiam, atque etiam rogo. Vale.

M.T.C.Q. TERMO PROPR. S.P.

Quo magis quotidie ex literis, nunciisque bellum magnum esse in Syria cognosco, eo vehementius a te per nostra necessitudine coredum, ut mihi M. Anneium legatum primo quoque tempore remittas. Nam eius opera, consilio, scientia rei militaris, vel maxime intelligo me, & reperiendi adiuvare posse. Quod nisi tanta res eius ageret, nec ipse adduci potuisset, ut a me discederet: neque ego, ut eum a me dimitterem. Ego in Cilicia praefici cogito circa Cal. Maii. Ante eam diem Anneius ad me redeat oportet. Illud quod tecum & coram, & per literas diligentissime egi, id & nunc etiam, atque etiam rogo, cure sit tibi, ut suum negotium, quod habet cum populo Sardiniano, per causam veritatem, & per sua dignitate conficiat. Intellexi ex tua oratione, cum tecum Ephesi locutus sum, te ipsius M. Anneii causa oia velle. Sed tamen sic velim existimes, te mihi nihil gratius facere posse, quam si intellexero per te ipsum negotium ex sententia confecisse. Idque primum ut efficias, etiam atque etiam rogo. Vale.

Comend.

M.T.C. TITIO. L.F. RVFO. PR. VRBANO. S.

Vicius Custidius est tribulis, & municeps, & familiaris meus. Is causam habet, quam causam ad te defert. Comendo tibi hominem, sicuti tua fides, & meus pudor postulat. tantum ut facileis aditus ad te habeat: quem postulabit equa, ut iubente te impetret: sentiatque meam sibi amicitiam, etiam cum longissime absim, prodesse in primis apud te. Vale.

Comend.

Epistolarum familiarium

M. T. C. C. CVRTIO PEDUCEANO PRAETORI. S. D.

Cōmend.

Arcum Fabium vnice diligo, summaq; mihi cum eo consuetudo, & familiaritas est peruetus. In eius controuersis qd decernas, a te non peto: seruabis vt tua dignitas, & fides postulat, edictū, & institutū tuū: sed vt q̄facillimos ad te aditus habeat: quæ erunt æqua, iubente te impetret, vt meā amicitiam sibi etiam cum procul absim, prodesse sentiat, præsertim apud te. Hoc vehementer etiam atq; etiam rogo. Vale.

M. T. C. C. MVNATIO. C. FL. S. D.

Cōmend.

Vcius Liuius Trypho est omnino L. Reguli familiarissimi mei libertus. Cuius calamitas etiā officiosiorē me facit in illū. Nā beneuolentior q̄ semp fui, esse nō possum. Sed ego libertū eius per seipsum diligo. Sūma em̄ eius erga me officia extiterūt his nostris tēporibus, quibus facillime bonā beneuolentiā hominū, & fidē perspicere potui. Eū tibi ita cōmēdo, vt homines grati, & memores benemeritos de se cōmendare debēt. Pergratū mihi feceris, si ille intellexerit, se q̄ pro salute mea multa pericula adierit, sæpe hyeme summa nauigari, p̄ tua erga me beneuolentiā gratum etiam tibi fecisse. Vale.

M. T. C. P. SILIO PROPR. S. D.

Cōmend.

Ito Pinnio familiarissime me vsum esse scire te arbitror. qd̄ qdē ille testamēto declarauit, q̄ me tum tutorē, tū etiā secūdū heredē instituerit. Eius filio mire erudito, & studioso, & modesto, pecuniā Niceēses grādē debēt ad Sesteritiū octogies, & vt audio in primis volūt ei soluere. Pergratū igit̄ mihi feceris, quādo nō modo reliqui tutores, qui sciūt quāti me facias, sed etiā puer ipse sibi persuasit, te oīa mea causa facturū esse, si dederis operā, quoad tua fides dignitasq; patietur, vt q̄primū pecuniā Pinnio soluatur Niceensium nomine. Vale.

M. T. C. P. SILIO PROPR. S. D.

Cōmend.

Tū in Attillii negotio te amaui, cū em̄ sero venissem, tū honestū equitē Romanū beneficio tuo cōseruaui. Et mehercule semp sic ī animo habui, te in meo are esse p̄pter Lamiaē nostrī cōiūctionē, & singularē necessitudinē. Itaq; primū tibi ago gratias, q̄ me oī molestia liberas. Deinde īpudētia p̄sequor. Sed idē sarcia. Te. n. semp sic colā, & tuebor, vt q̄diligētissimē me. Quintū fratrem meū, si me diligis, eo numero cura vt habeas, quo me. Ita magnū beneficium tuū, magno cumulo auxeris. Vale.

M. T. C. P. SILIO PROPRAE. S. D.

Cōmend.

Non putauī fieri posse, vt mihi verba deessent, sed tamen in C. Lenio cōmendando defunt. Itaq; rem tibi exponam paucis verbis: sed tamē vt plane perspicere possis voluntatem meā. Incredibile est quantū faciamus & ego, & frater meus, qui mihi charissimus est, M. Leniū. Id sit tū plurimis eius officiis, tum summa eius probitate, & singulari modestiā. Ego em̄ a me inuitissimus dimisi, tum propter familiaritatē, & consuetudinis suauitatē, tū q̄ consilio eius fideli, ac etiā bono libenter vtebar. Sed vereor ne iam mihi superesse verba putes, quæ dixeram defutura. Cōmēdo tibi hominē, sicut intelligis me, de quo ea supra scripserim, debere cōmendare. A teq; vehemētē etiā, atq; etiā peto, vt qd̄ habet in tua prouincia negotiū, expedias: qd̄ tibi videbitur rectū esse, ipsi dicas. Hominē facillimū, liberalissimūq; cognosces. Itaq; te rogo, vt eum solutum, liberum, confectis eius negotiis per te q̄primū ad me remittas. Id mihi, fratriq; meo gratissimum feceris. Vale.

M. T. C. P. SILIO PROPRAE. S. D.

Cōmend.

Ero meus mirificas apud me tibi gratias egit, prorsus incredibileis, vt nullū honorē sibi haberi potuisse diceret, q̄ a te p̄termisus esset. magnū fructū ex ipso capies. Nihil est, n. illo adolescēte grati⁹, sed mehercule mihi quoq; gratissimū fecisti. Pluris, n. ex oī nobilitate neminē facio. Itaq; si ea feceris q̄ ille per me tecū agi voluit, gratissimū mihi feceris. Primū de Pausania Alabādēsi sustentēs rē, dū Nero veniat: vehemētē eius causa cupere eum intellexi. Itaq; hoc valde te rogo. Deinde Nisæos, quos Nero in primis habet necessarios, diligētissimeq; tues, ac defendit, habeas tibi cōmēdatissimos, vt intelligat illa ciuitas sibi in Neronis patros

cinio summū esse praesidiū. Strabonē Seruiliū tibi saepe cōmendauī, nūc eo facio id impensius, q̄ eius causam Nero suscepit. Tantū a te petimus, vt agas eam rem, ne relinquo hominē innocentē ad alicuius tui dissimilis questū. Id tū gratū mihi erit, tum etiā existimabo te humanitate tua esse vsū. Summa huius epistolae hāc est, vt ornes omnibus rebus Neronē, sicut instituisi, atq; fecisti. Magnū theatrū habet ista prouincia, non vt hāc nostra, adolescēris nobilis, ingeniosi, abstinētis cōmēdationē, atq; gloriā. Quare si te fauore vsus erit, sicut & p̄fecto vteretur, & vsus est, amplissime clienelas acceptas a maioribus cōfirmare poterit, & beneficiis suis obligare. Hoc in genere, si eū adiuueris eo studio, quo ostendisti, apud ipsum preclarissimē me posueris, sed mihi etiā gratissimum feceris. Vale.

M. T. C. P. SILIO PROPRAE. S. D.

Vm P. Terentio Hispone, q̄ operas in scriptura pro magistro dat, mihi summa familiaritas: cōsuetudoq; est. multaq; & magna inter nos officia paria, & mutua intercedūt. Eius summa existimatio agitur in eo, vt pactiones cū ciuitatibus reliquis cōficiat. Nō me p̄terit nos eā rē Ephesi exptos esse, nec ab Ephesiis vllō modo ip̄trare potuisse. Sed quādo quēadmodū omnes existimāt, & ego itelligo, tua tū summa integritate, tum singulari humanitate, & māsuertudine, cōsecutus es, vt libētissimis Græcis nutu, qd̄ velis, consequare, peto a te maiore in modū, vt honoris mei causa, hac laude Hisponem affici velis. Præterea cū sociis scripturae mihi summa necessitudo est, nō solū ob eā causam, q̄ ea societas vniuersa in mea fide est, sed etiā, q̄ plerisq; sociis familiarissime vter. Ita & Hisponē meū p me ornaris, & societate mihi cōiūctiorē feceris. Tuq; ipse & ex eius obseruātia gratissimī hominis, & ex sociorū gratia hominū amplissimorū, maximū fructū capies, & me summo beneficio affeceris. Sic. n. velim existimes, ex tota tua prouincia, omniq; isto impio nihil esse, qd̄ mihi gratius facere possis. Vale.

Cōmend.

Socii scripturae.

M. T. C. P. SERVILIO. S. D.

Vlum Cēcinnā maxime p̄priū clientē familie vestrae nō cōmēdarē tibi, cum scirem qua fide in tuos, qua clementia in calamitosos soleres esse, nisi me, & patris eius, quo sum familiarissime vsus, memoria, & huius fortuna ita moueret, vt hominis oib; mecum studiis, officiisq; cōiūctissimī mouere debebat. A te hoc omni cōtētionē peto sic, vt maiore cura, maiore animi labore petere nō possim, vt ad ea quę tua sponte sine cuiusq; cōmēdatione faceres in hominē tātū, & talē calamitosum, aliquē afferat cumulū meae literę, quo studiosius eū quibuscūq; rebus possis, iuues. Qz si Romae fuisset, etiā salutē Auli Cēcinnae essemus (vt opinio mea fert) per te cōsecuti. De qua tamen magnā spem habemus freti clementia collega tui. Nunc quādo iustitiā tuā secutus, tutissimū sibi portū prouinciā istā duxit esse, etiā atq; etiam rogo te, atq; oro, vt eum & in reliquiis veteris negociationis colligendis iuues, & ceteris rebus te gas, atq; tueare. Hoc mihi gratius facere nihil potes. Vale.

Cōmend.

M. T. C. P. SERVILIO. S. D.

SX prouincia mea Ciliciensi, cui scis Ἰνδιανήσας Asiaticas attributas fuisse, nullo sum familiarius vsus, q̄ Andronē Arthemonis filio Laodicēsi, cū q̄ habui in ea ciuitate tū hospitē, tū vehemēter ad meē vitę rationē, & consuetudinē accōmodatū. Quin qd̄ multo etiā pluris, posteaq; decessi, facere coepi, q̄ multis rebus expertus sum gratū hominē, meiq; memorē. Itaq; eum libētissime vidi. Nō te em̄ fugit, qui plurimis in ista prouincia benigne fecerit, q̄ multi grati reperiātur. Hoc p̄pterea scripsi, vt me nō sine cā laborare intelligeres, & vt tu ipse eū dignū hospitio tuo iudicares. Feceris igit̄ mihi gratissimū, si ei declararis quāti me facias, idest si receperis eū in fidē tuā, & quibuscūq; rebus honeste, ac sine molestia tua poteris, adiuueris. Hoc mihi vehemēter erit gratū. Idq; vt facias, te etiam atq; etiā rogo. Vale.

Cōmend. Diocesēs.

M. T. C. P. SERVILIO ISAVRICO PROCON. COLLEGAE. S. D.

Ratae vehemēter mihi tuę literę fuerūt, ex quibus cognoui cursus nauigationis tuarū. Significabas em̄ memoriā tuā nostrę necessitudinis, qua mihi nihil poterat esse iucundius. Qd̄ reliquū est, multo etiā erit gratius, si ad me de rep. idest de statu puincię, de institutis tuis familiariter scribes. Quę q̄q; ex multis p tua claritate audiā, tñ libētissime ex tuis lris cognoscā. Ego ad te de reip. summa qd̄ sentiā, nō sepe scribā p̄pter piculū eiusmodi literarū,

Amatoria.

Epistolarum familiarium

Quid agatur autē, scribā sepius. Sperare tñ videor Casari collegę nostro fore curę, & esse, vt habeamus aliquā rēp. cuius cōsiliis magni referebat te itereffe. Sed si tibi vtilius est, id est gloriosius Asię p̄esse, & istā partē reip. male affectā tueri, mihi quoq; idē, qđ tibi, & laudi tuę p̄ futurū est, optatius debet esse. Ego qđ ad tuā dignitatē prinere arbitror, sūmo studio, diligētiāq; curabo. In primisq; tuebor omni obseruātia clarissimū virū patrē tuū, qđ & pro vetusta te necessitudinis, & pro beneficiis vestris, & pro dignitate ipsius facere debeo. Vale.

M. T. C. P. SERVILIO COLLEGAE. S. D.

Cōmend.
Ille quidē.

Aius Curtius Mithres est ille qđē, vt scis, libertus Posthumii familiarissimū mei, sed me colit, & obseruat eque, atq; illū ipsum patronū suū. Apud eū sic Ephesi fui, quotiescūq; fui, tāq; domi meę. Multaq; acciderūt, in qbus & beneuolētiā eius erga me experirer, & fidē. Itaq; si quid aut mihi, aut meorū cupiā in Asia opus est, ad hūc scribere cōsueui, huius tū opera, & fide, tum domo, & re vti tāq; mea. Hęc ad te eo pluribus scripsi, vt intelligeres, me nō vulgariter, nec ambitiose, sed vt p̄ homine intimo, ac mihi pernecessario scribere. Peto igit a te, vt in ea cōtrouersia, quā habet de fundo cū quodā Colophonio, & in ceteris rebus quātū tua fides patiet, quātūq; tuo cōmodo poteris, tātū et honoris mei causa cōmodes. Et si, vt ei modestiā cognoui, grauis tibi nulla, in re erit: si & mea cōmēdatione, & sua p̄bitate affecurus erit, vt de se bene existimes, oīa se adeptū arbitrabitur. Vt igit eū recipias i fidē, habeasq; in numero tuorū, te vehementer etiā atq; etiā rogo. Ego, quā te velle, quęq; ad te pertinere arbitror, omnia studiose, diligenterq; curabo. Vale.

M. T. C. P. SERVILIO SVLPITIO COLLEGAE. S. D.

Cōmend.

Commoda
ris ei.

Via non est obscura tua in me beneuolētiā, sic fit, vt multi p̄ me tibi velint cōmēdari. Ego aut tribuo nōnūq; in vulgus, sed plerūq; necessariis, vt hoc tēpore. Nā cū Tito Appio Balbo mihi sūma familiaritas, necessitudoq; est. Eius libertū Titū Appiū Menandrū hominē frugi, & modestū, & patrono, & nobis vehementer probatū tibi cōmendo maiorē in modū. Vehementer mihi gratū feceris, si quibuscūq; rebus sine tua molestia poteris, ei cōmodaris. Quod vt facias, te vehementer etiā, atq; etiā rogo. Vale.

M. T. C. P. SERVILIO COLLEGAE. S. D.

Cōmend.

Vltos tibi cōmēdē necesse est, qñ oīb⁹ nota nostra necessitudo est, tuq; i me beneuolētiā. Sed rāerfi oīm causa, quos cōmēdo, velle debeo, tñ cū oībus nō mihi eadē causa est. Titus Augustus & comes meus fuit illo miserrimo tēpore, & oīm itinerū, nauigationū, laborū, periculorū meorū socius. Neq; hoc tēpore discessisset a me, nisi ego ei pmissem. Quare sic tibi eū cōmendo, vt vnū de meis domesticis, & maxime necessariis. Pergratū mihi feceris, si eum ita tractaris, vt intelligat hanc cōmēdationē sibi magno vsui, atq; adiumento fuisse. Vale.

M. T. C. P. SERVILIO COLLEGAE. S. D.

Cōmend.
Nomina.

Cerelię necessaria meę rē, nomina, possessiones Asiaticas cōmēdaui tibi p̄æsens in hortis tuis, qđ potui diligētissime. Tuq; mihi pro tua consuetudine, proq; tuis in me p̄teruis, maximisq; officiis oīa te facturū liberalissime recepisti. Meminisse te id spero. Scio enim solere. Sed tamē Cerelię procuratores scripserūt te propter magnitudinē prouincię, multitudinēq; negotiorū etiā atq; etiā esse cōmonefaciendū. Peto igitur, vt memineris te omnia, quę tua fides patererur, mihi cumulate recepisse. Equidē existimo te habere magnā facultatē, sed hęc est tui consilii, & iudicii, ex eo senatusconsulto, qđ in haredes C. Venonii factū est, Cerelię cōmodandū, id senatuscōsultū tu interpretare pro tua sapiētia. Scio em̄ eius ordinis auctoritas semp apud te magni fuisse. Qđ reliquū est, sic velim existimes, quibuscūq; rebus Cerelię benigne feceris, mihi te gratissimū esse facturum. Vale.

M. T. C. QV. PHILIPPO PROCON. S. D.

Gratula
toria.

Ratulor tibi, qđ ex puincia saluū te ad tuos recepisti incolumi fama, & reputa. Qđ si Romę te vidissem, corā grās egissem, qđ tibi L. Egnatius familiarissim⁹ meus absens, L. Oppius p̄sens curę fuisset. Cū Antipatro Derbete mihi nō solū hospitii, verū etiā sūma familiaritas irercedit. Ei te vehementer successisse audiui, & moleste ruli. De re nihil possum iudicare, nisi illud mihi certe per

suadeo, te talē virū nihil temere fecisse. A te autē p veterē nostra necessitudine etiā, atq; etiā Depcatio
 peto, vt eius filios, q; i tua potestate sunt, mihi potissimū cōdones, nisi qd existimas i ea re vio
 lari existimationē tuā. Qd ego si arbitrarer, nūq; te rogarē: mihiq; tua fama multo antiquior
 esset, q̄ illa necessitudo est. Sed mihi ita psuadeo, potest fieri vt fallar, eā rē laudī tibi potius,
 q̄ vituperationi fore. Quid fieri possit, & qd mea causa facere possis (nam quin velis, nō du
 bito) velim, si tibi graue non erit, certiozem me facias. Vale.

M. T. C. Q. V. PHILIPPO PROCONS. S. D.

S Tfi nō dubito p tua in me obseruātia, proq; nra necessitudine, qn cōmēda- Cōmend
 tionē meā memoria teneas, tñ etiā, atq; etiā eūdē tibi L. Oppiū familiarē meū
 p̄sentē, & L. Egnatiū familiarissimū mei absentis negotia cōmēdo. Tāta mihi
 cū eo necessitudo est, familiaritasq; vt si mea res eēt, nō magis laborarē. Qua
 propter gratissimū mihi feceris, si curaris, vt is itelligat me a te tātū amari,
 quātum ipse existimo. Hoc mihi gratius facere nihil potes, Idq; vt facias, te
 vehementer rogo. Vale.

M. T. C. T. TITIO TITI F. LEG. S. D.

H Tfi nō dubito, qn apd te mea cōmēdatio prima satis valeat, tñ obsequor Cōmend
 hominī familiarissimo C. Auiano Flacco, cuius causa oīa tū cupio, tū me
 hercule etiā debeo. De quo & p̄sens tecū egi diligēter, cū tu mihi huma
 nissime respōdisti, & scripsi ad te accurate antea: sed putat interesse sua,
 me ad te q̄sepissime scribere. Quare velim mihi ignoscas, si illi⁹ volūtatī
 obtēperās, min⁹ videbor meminisse cōstātie tuę. A te illud idē peto, vt de
 loco, quo deportet frumētū, & de tpe, Auiano cōmodes. Quorū vtrūq; p
 eūdē me obtinuit triēniū, dū Pōpei⁹ isti negotio p̄fuit. Sūma est, i quo mihi gratissimū facere
 possis, si curaris, vt Auianus, qn se a me amari putat, me a te amari sciat. Erit id mihi p̄gratū,
 Vale.

M. T. C. Q. VATTVORVIRIS, ET DECVRIONIBVS. S. D.

A Antē mihi cū Q. Hippio causę necessitudinis sunt, vt nihil possit eē cōiūcti⁹ q̄ Cōmend
 nos iter nos sum⁹. Qd nisi ita eēt, vterer mea cōsuetudine, vt vobis nulla i re
 molestus eēm. Etenī vos mihi optimi testes estis, q̄ mihi psuasū eēt, nihil eē
 qd a vobis ip̄trare nō possem, nūq; me tñ graue vobis eē voluisse. Vehemē
 ter igit vos etiā, atq; etiā rogo, vt honoris mei causa liberalissime C. Valgiū
 Hippianū tractetis, rēq; cū eo cōficiatis, vt quā possessionē habet i agro Fre
 gellano, a vobis emptā, eā liberā, & imūne habere possit. Id si a vobis ip̄traro, sūmo me bñfi
 cio vestro affectū arbitrabor. Valete.

M. T. C. P. SVLPITIO IMP. S. D.

C Vm his tēporib⁹ nō sane i senatū ventitatē, tñ vt tuas literas legi, nō existi Oblatoria
 maui me saluo iure nostrę veteris amicitie, multorūq; iter nos officiorū face
 re posse, vt honori tuo deesset. Itaq; affui, supplicationēq; tibi libēter decre
 ui: nec reliquo tpe vllō, aut rei, aut existimatiōi, aut dignitatī tuę deero. At
 q; hoc vt tuī necessariū sciāt, hoc me animo erga te esse, velim facias eos p
 literas certiores, vt si qd tibi op⁹ sit, ne dubitēt mihi iure suo denūciare. M.
 Bollanū virū bonū, & fortē, & oībus rebus ornatū, meūq; veterē amicū tibi magnope cōmen
 do. Pergratū mihi feceris, si curaris, vt is itelligat hāc cōmēdatiōē sibi magno adiumēto fu
 isse. Ipsumq; virū optimū, gratissimūq; cognosces. Promitto tibi, te ex ei⁹ amicitia magnā vo
 luptatē esse capturū. Pręterea a te peto maiorē in modū p nostra amicitia, & p tuo p̄petuo in
 me studio, vt in hac re etiā elaborēs. Dionysius seruus meus, q; meā bibliothecā multorū nū
 morū tractauit, cū multos libros surripuisset, nec se impune laturū putaret, aufugit. Is est in p
 uincia tua. Eū & M. Bollanus familiaris, & multi alii Naronæ viderūt. Sed cū se a me manu
 missum esse diceret, crediderūt. Hūc tu si mihi restituendū curaris, nō possum dicere q̄ mihi
 gratū futurū sit. Res ip̄a parua, sed animi mei dolor magn⁹ est. Vbi sit, & qd fieri possit, Bolla
 nus te docebit. Ego si hoīem p te recuparo, sūmo me a te beneficio affectū arbitrabor. Vale.

M. T. C. ALLIENO PROC. S. D.

E mocritus Sicyonius, nō solū hospes meus est, sed etiā, qd nō multis cōtin- Cōmend
 git, Gracis p̄sertim, valde familiaris. Est. n. in eo summa p̄bitas, summa vit
 tus, summa in hospites liberalitas, & obseruātia: meq; p ceteris, & colit, &
 obseruat, & diligit. Eū tu nō modo suorū ciuū, verū etiā pene Achaię princī
 pum cognosces. Huic ego tātūmodo aditum ad tuam cognitionē patefacio,

Epistolarum familiarium

& innuo cognitū, per te ipm, que tua natura est, dignū tua amicitia, atq; hospitio iudicabis. Peto igit a te, vt his literis lectis recipias eū in tuā fidē: polliceare oīa te facturū mea causa. De reliquo, si id qd cōfido, fore dignū eū tua amicitia, hospitioq; cognoueris, peto vt eū cō- plectare, diligas, in tuis habeas. Erit id mihi maiorē in modum gratum. Vale.

M. T. C. ALIENO PROC. S. P. D.

Cōmend.

T te scire arbitror, quāti fecerī C. Auianū Flaccū, & ego ex ipso audierā opti- mo & gratissimo hoīe, q̄ a te liberaliter esset tractat⁹. Eius filios dignissimos illo patre, meosq; necessarios, quos ego vnice diligo, cōmēdo tibi s̄, vt maio- re studio nullos cōmēdare possim. C. Auian⁹ ī Sicilia est. Marcus est nobiscū. Vt illi⁹ dignitatē p̄ntis ornes, rē vtriusq; defendas, te rogo. Hoc mihi grati⁹ ī ista puīcia facere nihil potes. Idq; vt facias, te vehemēter etiā, atq; etiā rogo. Vale.

M. T. C. EPISTOLARVM FAMILIARIVM LIBER. XIII.

M. T. C. TERENTIAE, ET TVLLIAE, ET CICERONI SVIS S. P. D.

Amatoria.

T literis multoꝝ, & sermone oīm p̄fert ad me, incredulē tuā vir- tutē, & fortitudinē eē, teq; nec animi, nec corporis laborib⁹ defatiga- ri. Me miserū, te ista virtute, fide, p̄bitate, hūanitate, in tātas erūnas p̄pter me icidisse: Tulliolāq; nostrā, ex quo patre tātas voluptates capiebat, ex eo tātos p̄cipe luctus. Nā qd ego de Cicerone dicā: q̄ cū primū sapere coepit, acerbissimos dolores, miseriasq; p̄cepit. Quae si, vt tu scribis, fato facta putarē, ferrē paulo facilius, sed oīa sunt mea culpa cōmissa, q̄ ab iis me amari putabā, q̄ inuidebāt: eos nō seq̄bar, qui petebāt. Q; si n̄ris cōsiliis vsi essem⁹, neq; apud nos tātū valuis- set sermo aut stultoꝝ amicoꝝ, aut iprobꝝ, beatissimi viueremus.

Pestilētia.

Nunc qm sperare nos amici iubēt, dabo operā, ne mea valetudo tuo labori desit. Res quāta sit intelligo, quātꝝ fuerit facilius manere domi, q̄ redire. Sed tñ si oīs tribunos ple. habem⁹, si Lēculū tā studiosū, q̄ videt, si vero etiā Pōpēiū, & Cēsare, nō est desperādū. De familia, quō pla- cuisse amicis scribis, faciem⁹. De loco, nūc qdē abiit pestilētia, sed q̄diu fuit, me nō attigit. Plā- cus hō officiosissim⁹ me cupit esse secū, & adhuc retinet. Ego volebā loco magis deserto eē ī Epiro, quo neq; Hyspo veniret, nec milites: sed adhuc Plācus me retinet, sperat posse fieri, vt mecū in Italiā decedat. Quē ego diē si videro, et si ī vestrū cōplexū venero, ac si & vos, & me ipm recuparo, satis mihi magnū fructū videbor p̄cepisse, & vestrę pietatis, & meę. Pisonis hūa- nitas, virtus, amor ī oīs nos tāt⁹ est, vt nihil supra possit. Vtinā ea res ei voluptati sit, gl̄ie q̄ dē video fore. De Q. Fratre nihil ego te accusaui, sed vos, cū p̄serti tā pauci sitis, volui eē q̄cō- iūctissimos. Quib⁹ me voluisti agere gr̄as, egi, & me a te certiorē factū eē scripsi. Qd ad me mea Terētia scribis, te vicū vediturā, quid obsecro te, me miserū, qd futurū ē! Et si nos p̄met eadē fortuna, qd puero misero fiet: Nō queo reliq; scribere, tāta vis lachrymarū ē, ne te ī eūdē fletū adducā. Tm scribo, si erūt ī officio amici, pecunia nō deerit: si nō erūt, tu efficere tua pecunia nō poteris. Per fortunas miseras n̄ras vide, ne puerū pditū pdam⁹. Cui si aliqd erit, ne egeat, mediocri virtute opus ē, & mediocri fortuna, vt cetera cōsequat. Fac valeas, & ad me tabel- larios mittas, vt sciā qd agat, & vos qd agatis. Mihi oīno iā breuis expectatio ē. Tulliolę, & Ci- ceroni salutē dic. Datū ad. vi. Cal. Decēb. Dyrrachii. Dyrrachiū veni, q; & libera ciuitas est, & ī me officiosa, & p̄xima Italię. Sed si offendet me loci celebritas, alio me cōferā, & ad te scribā.

Filio timet

M. T. C. TERENTIAE, ET TVLLIAE, ET CICERONI SVIS. S. D. P.

Amatoria.

Oli putare me ad quēq; lōgiore epistolā scribere, nisi si qs ad me plura scri- psit, cui puto rescribi oportere. Nec. n. habeo qd scribā, nec hoc tpe q̄c̄q; dif- ficili⁹ facio. Ad te vero, & ad nostrā Tulliolā nō q̄o sine plurimis lachrymis scribere. Vos. n. video eē miserimas, quas ego beatissimas semp eē volui, id q; p̄stare debui, & nisi tā timidū fuisset⁹, p̄stirisset. Pisonē nostrū merito ei⁹ amo plurimū. Eū, vt potui, p̄ l̄ras cohortat⁹ sū, gr̄asq; egi, vt debui. In nouis trib. pl. intelligo sp̄e te habere: id erit firmū, si Pōpēiū volūtas erit, sed Crassum tñ metuo. A te qdē oīa fieri fortissime, & amarissime video, nec miror, sed m̄ereo casū eiusmodi, vt tātis tuis miseris meę miserie subleuent. Nā ad me P. Valerius hō officiosus scripsit, id qd maximo cū

M̄ereo casum.